ਸੋਮਸੁੰਦਰਮ @ ਸੋਮੂ

v.

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ

(2010 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 403)

ਜੂਨ 03, 2020

[ਆਰ. ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ ਅਤੇ
ਵੀ. ਰਾਮਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਜੇ.ਜੇ.

ਦੰਡਾਵਲੀ ਕੋਡ, 1860: ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ 302 - ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਤਲ ਹੈ - ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਵਾਕਾਰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ.

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਧਾਰਾ 107 - ਉਕਸਾਉਣਾ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੱਤ ਉਕਸਾਉਣਾ, ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ, ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਕਾਨੂੰਨ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਖਿਡਾਰੀ

ਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਸਲ ਕੰਮ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਐਸ.ਐਸ.364, 201 365/109, 302 – ਅਗਵਾ ਅਤੇ ਕਤਲ – ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਪੀੜਤ-ਮ੍ਰਿਤਕ (ਵਿਧਾਇਕ) ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੰਗ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਮ ਨਾਲ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਏ 12 ਅਤੇ ਏ 18 ਨੂੰ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ, ਸਾਥੀ ਸਬੂਤਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11) ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਏ 10 ਨੂੰ ਵੀ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ: ਏ 3 ਕਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ - ਏ 12 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਏ 3 ਦੇ ਗੁੰਡੇ ਸਨ - ਯੋਜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਉਪਜ ਸੀ - ਏ 3 ਨੇ ਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਘਰ ਦੀ ਭਾਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਿੱਥੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਅਗਵਾ - ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ 3 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ

ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਮ ਹੇਠ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ - ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 32, ਪੀਡਬਲਯੂ 33, ਪੀਡਬਲਯੂ 36 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 8 ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ - ਹੋਰ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਨ - ਸਬੂਤ

ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਏ 3 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਸਥਿਤੀ ਸਫਲ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ - ਏ 16 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਨਾਈਲੋਨ ਦੀ ਰੱਸੀ ਅਤੇ ਚੇਨ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ - ਪੀਡਬਲਯੂ 33 ਦਾ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਏ 3 ਨੇ ਏ 13 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਏ 3 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ,

ਪੀਡਬਲਯੂ 32 ਦੁਆਰਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ - ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 30.12.2001 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ (ਏ 9 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਕਾਰਾਂ ਵੇਖੀਆਂ - ਜਦੋਂ ਕਿ ਏ 4, ਏ 11, ਏ 15, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਧਾਰਾ 364 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਰਨਗੇ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ - ਏ 5, ਏ 6, ਏ 7, ਏ 8, ਏ 11 ਅਤੇ ਏ 14 ਤੱਕ

ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਏ 5, ਏ 6, ਏ 7, ਏ 8, ਏ 11 ਅਤੇ ਏ 14 ਮੌਜੂਦ ਸਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਾ 347 ਅਤੇ 387 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

- ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਏ 4, ਏ 11, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੂੰ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ - ਸਾਥੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਘਰ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ ਸੱਚਾਈ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਸੀ

- ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ

ਕਤਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਤਲ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ - ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੰਡਾਵਲੀ ਕੋਡ, 1860: ਧਾਰਾ 109 - ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਧਾਰਾ 109 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਖਿਡਾਰੀ ਅਤੇ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ - ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਖਿਡਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਸ.164 - ਮਹੱਤਵ
ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਬਣਦਾ ਹੈ - ਧਾਰਾ 164 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ: ਆਰਟੀਕਲ 136 – ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ
ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872: ਧਾਰਾ 133 - ਸਾਥੀ - ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ - ਰੱਖੀ ਗਈ: ਧਾਰਾ 133 ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਸਮਰੱਥ ਗਵਾਹ ਹੈ - ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ - ਸਾਥੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵੇ
ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਆਮ ਰੂਪਰੇਖਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ, ਉਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਲਿੰਕ, ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ: ਦਲਬੀਰ ਕੌਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ - ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ.

ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ: ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪਸ ਡੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ - ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਿੱਥੇ
ਲਾਸ਼ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਧਾਰਾ 306 - ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ - ਆਯੋਜਿਤ: ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਧਾਰਾ 306 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਅਭਿਆਸ
ਸਮਰੱਥ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਉਸਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ
ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਉਹ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੁਆਫੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੈ - ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 308 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਕੇ ਜਾਂ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਕੇ,
ਉਸ 'ਤੇ ਉਸ ਜੁਰਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਉਸੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਐਸਐਸ 364 ਅਤੇ 365 - ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ - ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਰ ਮਜਬੂਰ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਆਵਾਜਾਈ - ਜੁਰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਰਸਤੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਗਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ 365 ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਗਵਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ)
ਐਸ.ਐਸ.364 ਅਤੇ 365 ਵੀ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ), ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਹੋਲਡ: 1. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੱਤ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਭੜਕਾਉਣਾ, ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ, ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ
ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਖਿਡਾਰੀ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਕੰਮ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ
ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 54] [74-; 75--]

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੩੩ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਗਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਅਪੁਸ਼ਟ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ (ਬੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 133 ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਇਹ ਲੋੜ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ
ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੀ ਅਪੁਸ਼ਟ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਦਾਰਥਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਆਮ ਰੂਪਰੇਖਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਵੇਗਾ. [ਪਾਰਸ 59, 65] [80-ਈ;
85--]

ਕੇ. ਹਾਸ਼ਿਮ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ (2005) 1 ਐਸਸੀਸੀ 237 : [2004] 6 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 1; ਹਾਰੂਮ ਹਾਜੀ ਅਬਦੁੱਲਾ ਬਨਾਮ ਹਾਕਮ ਹਾਜੀ ਅਬਦੁੱਲਾ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 832: [1968] 2 ਐਸਸੀਆਰ 641; ਸ਼ੇਸ਼ਨਾ ਭੁਮੰਨਾ ਯਾਦਵ ਬਨਾਮ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾ ਭੁਮੰਨਾ ਯਾਦਵ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ
ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 1330: [1971] 1 ਐਸਸੀਆਰ 617 - ਭਰੋਸੇ.

ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਏ
ਉਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਸਮਰੱਥ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ
ਧਾਰਾ 308 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇਗਾ
ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 308 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਲੁਕਾ ਕੇ ਜਾਂ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਕੇ ਮੁਆਫੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਉਸੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ
ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਜੁਰਮ। ਧਾਰਾ 308 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਆਨ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 164 ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 308 (1) ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ 306 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਜਾਰਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੋਰ। ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1998 ਐਸਸੀ 1376: [1998] 2 ਐਸਸੀਆਰ 303; ਆਰ. ਸ਼ਾਜੀ ਬਨਾਮ ਅਵਸਥਾ
ਕੇਰਲਾ ਏਆਈਆਰ 2013 ਐਸਸੀ 651 : [2013] 3 ਐਸਸੀਆਰ 1172 –
'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 364, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 365 ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ, ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਉਦੋਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੪ ਅਤੇ ੩੬੫ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸਲ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਗਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਏ ਜਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 (ਉਕਸਾਉਣਾ)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 149 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
(ਪਾਰਸ 80, 81, 82) [91--]

ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2018) 10 ਐਸਸੀਸੀ 593: [2018] 13 ਐਸਸੀਆਰ 405;
ਦਲਬੀਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਦਲਬੀਰ ਕੌਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1976) 4 ਐਸਸੀਸੀ 158 : [1977] 1 ਐਸਸੀਆਰ 280 - ਨਿਰਭਰ

ਪੀਡਬਲਯੂ 1, 2, 3 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੈਰ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੀ ਦਰਅਸਲ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੨ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੈਰ ਲਈ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੩ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰੂਤੀ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵੈਨ ਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਤੱਥ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਅਤੇ 2 30.12.2001 ਨੂੰ 9 ਦੇ ਘਰ ਉੱਥੇ ਸਨ।
ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਏ 3 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਾਇਕ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹਨ
ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। 11 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ
30.12.2001 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ (9 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ), ਇੱਕ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ (4 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਕਾਰਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ੈਨ ਕਾਰ (3 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਆਈ। ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਏ 4 ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ,
ਏ 11, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ। ਇਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਗਵਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਰਿਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਨੇ ਜ਼ੈਨ ਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ 31.12.2001 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਚੇਨ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਸੀ
ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਸੈਂਡਲ ਰੰਗ ਦੀ ਟੀ-ਸ਼ਰਟ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ
ਏ 5, ਏ 6, ਏ 7, ਏ 8, ਏ 10, ਏ 11 ਅਤੇ ਏ 14 ਮੌਜੂਦ ਸਨ. ਅਜੇ ਵੀ
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਏ 3 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਹੀ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। (ਪਾਰਸ 87, 88) [94--]

32- ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ-27-ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 33 ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਜਨਰਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ,
'ਆਰ.ਸੀ.' 61 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਸੀ, 01.01.2002 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 06.00 ਵਜੇ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਉਸ ਲਈ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਫਿਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 32 ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 33 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਵੇਗਾ (ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ). 33 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਉਹ 32 ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ

ਪਿਛਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 33 ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 32 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਪੀ 27-ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 33 ਦਾ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 3 ਨੇ 13 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ
3 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, 32 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ 'ਆਰਸੀ' ਦੀ 01.01.2002 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। 38 ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਰ ਗਿਆ। ਫਿਰ, 36- ਸਹਾਇਕ ਇਨ-
ਦੋਸ਼ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਝੂਠੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਤਬਾਹੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ
ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲੜੀ ਹੈ
ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਏ 3 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਥਿਤੀ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੜੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਅਗਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ 3 ਦਾ ਹੱਥ, ਭਾਵ,
ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਚੋਣ, ਵਾਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਕੈਦ ਅਤੇ ਸਸਕਾਰ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਕਤਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏ 3 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ.

[ਪਾਰਸ 89, 90, 91, 105, 106] [95--; 96--; 110--]

ਏ 4 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 39 ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ. ਇਸ ਨਾਲ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਵ੍ਹਾਈਟ ਕਾਰ (ਐਮਓ 6) ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੋਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 05.12.2001 ਨੂੰ, ਏ 3 ਉਕਤ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ 4 ਦੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। 11 ਨੇ 30.12.2001 ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ
ਜਿਸ ਤੋਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਲੈ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਲੈ ਗਏ। ਐਮ.ਓ.6 ਨੂੰ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
4 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦਾ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੇਸ ਹੈ
ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹਾਲਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਏ 4 ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਵਰਤਾਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ।

ਮ੍ਰਿਤਕ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਅਤੇ ਸਸਕਾਰ ਕਰਨਾ। [ਪਾਰਸ 107, 108] [110--; 111--]

ਏ 5 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਹੋਇਆ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਏ 5 ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਉਹ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੈਂਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੱਪੜਾ
ਬੈਗ ਬਾਈਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੇ ਫਿਰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਏ ੫ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੱਪੜਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏ ੫ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੱਭੇ ਗਏ ਤੱਥ
5 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਬਿਆਨ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ,
ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਲਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ. ਪੀਡਬਲਯੂ 44 ਦਾ ਸਬੂਤ ਜੋ ਇੱਕ ਮਾਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੀ ਅਤੇ ਏ 5 ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਏ 5 ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣ ਦਾ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲਿੰਕ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, 34 ਨੇ 30.12.2001 ਨੂੰ 5 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਉਹ। [ਪਾਰਸ 109, 110] [112--; 113--]

ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਏ 6, ਏ 7, ਏ 8 ਅਤੇ ਏ 11 ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ
ਜਿਸ ਨੇ 01.01.2002 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਰੰਗ ਦੀ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 35 (ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 6, 7, 8 ਅਤੇ 8 ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
11 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 3 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 115] [114--]

14 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉੱਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ. ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ 14 ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕੋਈ ਰਿਕਵਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ।
ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਜਾਂ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੇਸ ਇਸ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ। ਏ ੧੦ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਏ ੧੦ ਨੂੰ ਵੀ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕੈਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਏ ੧੪ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਏ 10 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਏ 10 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਾ ਕਰੇ। ਏ ੧੪ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 122] [116--]

ਏ ੧੫ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਪੀਡਬਲਯੂ ੪੮ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਕ ਫੈਸ਼ਨ ਮੋਟਰ ਬਾਈਕ ਹੀਰੋ ਹੌਂਡਾ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ, ਦੌਰਾਨ
ਨਵੰਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ
ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਉਹ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਏ ੧੫ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੁੱਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ,
ਸਬੂਤ 15 ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 125] [117-ਸੀ-ਡੀ, ਐਚ;
118-]

ਏ 16 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 47 ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਘਰ ਤੋਂ ਕਾਲਾ ਬੈਗ, ਸੈੱਲ ਫੋਨ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ
ਵਿਲੀਵਾਕਮ ਵਿਖੇ। ਵਿਲੀਵਾਕਮ ਵਿਖੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ 'ਤੇ,
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੈਨਾਸੋਨਿਕ ਸੈੱਲ ਫੋਨ, ਚਾਰਜਰ ਵਾਲਾ ਸਿਮ ਕਾਰਡ, ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਕੈਰੀ ਬੈਗ, ਨੌਂ ਫੁੱਟ ਲੰਬੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਨਾਈਲੋਨ ਰੱਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਚੇਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਚਾਕੂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਤਾਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
16. ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਏ ੧੬ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਤਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਏ 16 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। 17 ਦੁਬਾਰਾ ਸੀ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ੩੦.੧੨.੨੦੦੧ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ।
(ਪਾਰਸ 126, 127) [118--]

7. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ
ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਖਿਡਾਰੀ ਅਤੇ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਖਿਡਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੰਦੂਕ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਨਾ ਕਰੋ, "ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ". ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਏ 5 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਵੇਂ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ

1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਦਿਮਾਗ। ਹੋਰ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਏ ੧ ਅਤੇ ਏ ੨ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਏ-12, ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 419, 420 ਅਤੇ 387 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏ ੧ ਅਤੇ ਏ ੨ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਉਪਜ ਸੀ। (ਪਾਰਸ 136, 137) [123-- ; 124-
]

8. ਏ 12 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਤੱਥ ◌ਾ◌ਂ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹਟੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਏ 3 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਏ ੧ ਅਤੇ ਏ ੨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ੧ ਅਤੇ ੨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ 1 ਅਤੇ 2 ਹਨ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਕਤ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਉਣਾ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਕ ਚਾਰਜ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਉਕਸਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਕਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ

ਸਾਜ਼ਿਸ਼। ਏ1, ਏ2, ਏ5, ਏ9, ਏ12 ਅਤੇ ਏ13 ਖਿਲਾਫ ਪੰਜਵਾਂ ਦੋਸ਼ ਬਦਲਵੇਂ ਚਾਰਜ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਏ 5 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 5 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ,
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਸਬੂਤ ਐਕਟ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੈਨ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੋਈ, ਖੋਜ
ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।
ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ[ਸੋਧੋ] (ਪਾਰਸ 138, 139) [124--; 125--]

10 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਨ ਅਤੇ
6 ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ 05.12.2001, 30.12.2001 ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 01.01.2002 ਨੂੰ ਏ.6 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ ਲਿਜਾਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੈ
ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ 6 ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 140] [126--]

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਤਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ
ਏ 16 ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ, ਨਾਈਲੋਨ ਦੀ ਰੱਸੀ ਅਤੇ ਚੇਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਿੱਥੇ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪਸ ਡੇਲਿਟੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਕੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ। ਅਗਵਾ
ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਤਲ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਵਾਕਰਤਾ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ
ਉਸ ਦੇ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਬੇਸਹਾਰਾ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਬੂਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 106
ਐਕਟ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਆਵੇਗਾ। (ਪਾਰਸ 141, 142) [126--]
ਡਬਲਯੂ.ਬੀ. ਬਨਾਮ ਮੀਰ ਮੁਹੰਮਦ ਉਮਰ (2000) 8 ਐਸਸੀਸੀ 382:
[2000] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 712 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਧਾਰਾ ੩੯੭ ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ ੩੪੭ ਵਿੱਚ ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੪੭ ਅਤੇ ੩੬੭। ਇਹ ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੋਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ/ ਕੈਦ ਕੀਤਾ।

ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ

4, 11, 16 ਅਤੇ 17 ਦੁਆਰਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

12 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, 4 ਤੋਂ 18 3 ਦੇ ਗੁੰਡੇ ਸਨ। ਸਾਥੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ। ਪਰ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ

ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਤਲ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ਪਾਰਸ 143, 144) [128--; 129--; 130--]

12. 15 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨਾਲ ਅਗਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। 30.12.2001 ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਕਾਰਾਂ ਸਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੈਦ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ। ਮਾਰੂਤੀ ਜ਼ੈਨ ਤੋਂ, ਤਿੰਨ

ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਉਭਰੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 11

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ, ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਏ 15 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਏ 5 ਅਤੇ ਏ 7 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜੋ ਫੈਕਟਰੀ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 30.12.2001 ਨੂੰ ਟਿਫਿਨ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਏ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏ 4, ਏ 11, ਏ 15, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ

365 ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਨੇ 30.12.2001 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੂੰ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਵੈਨ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਆਇਆ। 15 ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ। ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 145, 146, 147][130--]

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ 3, ਏ 5, ਏ 6 ਅਤੇ ਏ 8 ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਜ਼ਿਸ਼ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਕਸਾਉਣ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਜੋ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਉਕਸਾਉਣਾ ਵੀ
ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 3 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਘਰ ਦੀ ਭਾਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਿੱਥੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ
ਅਗ੍ਰਵਾ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਮ ਹੇਠ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।
[ਪੈਰਾ 148] [130--]

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ 7 ਅਤੇ ਏ 14 ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 7 ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸਾਥੀ ਸਬੂਤ 05.12.2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ। 10
ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ 01.01.2002 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਾਂ ਸਮੇਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ। 7 ਅਤੇ 14 ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਦੇ ਨਾਲ ੩੬੫ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਏ 3, ਏ 5, ਏ 6 ਅਤੇ ਏ 8 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
ਏ ੭ ਅਤੇ ਏ ੧੪ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਤਹਿਤ ਸੀ।
ਏ ੧੪ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਹੈ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 109. ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੪ ਤਹਿਤ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹਨ
ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੇ ਮੂੰਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ 31.12.2001 ਨੂੰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਏ 5, ਏ 6, ਏ 7, ਏ 8, ਏ 11 ਅਤੇ ਏ 14 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 5, 6, 7, 8, 11
ਅਤੇ 14 ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧ। (ਪਾਰਸ 149, 150, 152) [131-ਏ-ਡੀ, ਐਫ, ਜੀ]

ਏ 4, ਏ 7, ਏ 11, ਏ 14, ਏ 15, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। 3, 5, 6 ਅਤੇ
ਏ 8 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 109। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ

ਜੇ ਧਾਰਾ 149 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਕੀਰਿਅਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਲੱਖਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਅਸਲ ਅਗਵਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ. ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਸ਼ੱਕ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ

ਧਾਰਾ 364 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 149 ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਜਾਂ 149 ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 365 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 364 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ
ਅਰਥਾਤ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਅਗਵਾ 30.12.2001 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਰ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਆਵਾਜਾਈ ਹੈ. ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਰਸਤੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਗਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਗਵਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਧਾਰਾ ੩੬੪ ਅਤੇ ੩੬੫ ਦੋਵੇਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਗਵਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਹੈ

ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ 365 ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਹੈ), ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 365 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ/ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਤਰ
364, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ

ਚਾਹੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 109 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਏ 4, ਏ 11, ਏ 15, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ ਜੋ ਕਿ
ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 5, 6, 7, 8, 11 ਅਤੇ 14 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗਲਤ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕੈਦ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ,

5, 6, 7, 8, 11 ਅਤੇ 14 ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਹ ਵੀ ਏ ਸਨ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੪੭ ਅਤੇ ੩੯੭ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 30.12.2001 ਨੂੰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ. 4, 11, 16 ਅਤੇ 17 ਨੂੰ 11 ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਪਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਏ 4, ਏ 11, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਬੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ
ਜੋ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 3 ਨੇ ਦੇਖਿਆ
30.12.2001 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੂੰ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਵੀ ਹੈ. ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਹੋਰ ਵੀ ਸਨ

ਸੀ ਕਾਰਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ. ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਗਵਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਓ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਲਹਿਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ। ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਗਵਾ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੈਦ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ, 3, 5, 6, 7, 8 ਅਤੇ 14 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ
ਅਗਵਾ, ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਏ 5, ਏ 6, ਏ 7, ਏ 8, ਏ 11 ਅਤੇ ਏ 14 ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ 14 ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਿਕਵਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ
ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ. ਉਹੀ ਹੈ ਏ 17 ਬਾਰੇ ਈ ਸਥਿਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੂਜੇ ਸਾਥੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਥੀ ਗਵਾਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ,
ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਤਲ, ਕਤਲ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਦਰਅਸਲ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ. ਇਹ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਆਧਾਰ। [ਪੈਰਾ 153] [131--; 132--; 133--]

ਸੋਮਸੁੰਦਰਮ ਉਰਫ ਸੋਮੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ (2016) 16 ਐਸਸੀਸੀ 355: [2016] 7 ਐਸਸੀਆਰ 263; ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਬੱਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2004) 12

ਐਸਸੀਸੀ 52 : [2004] 4 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 470; ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1990) 4 ਐਸਸੀਸੀ 692; ਜ਼ਿਆਉਦੀਨ ਬੁਰਹਾਨੁੱਦੀਨ ਬੁਖਾਰੀ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਜਮੋਹਨ ਰਾਮਦਾਸ ਮਹਿਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1976) 2 ਐਸਸੀਸੀ 17: [1975] ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 281;
ਵਿਜਯਨ ਬਨਾਮ ਵਿਜਯਨ। ਕੇਰਲ ਰਾਜ (1999) 3 ਐਸਸੀਸੀ 54 : [1999] 1
659; ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਸ਼ਾਮਜੀ ਸੋਨੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1991) ਬੇਨਤੀ 1 ਐਸਸੀਸੀ 271: [1991] 1 ਐਸਸੀਆਰ
712; ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਏਅਰ 1955 ਐਸਸੀ 274: [1955] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1201; ਪ੍ਰਮਥ ਨਾਥ ਤਾਲੁਕਦਾਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮਥ ਨਾਥ ਤਾਲੁਕਦਾਰ ਵਿ.
ਸਰੋਜ ਰੰਜਨ ਸਰਕਾਰ ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 876: [1962] 2 ਬੇਨਤੀ। 297; ਅਰਜੁਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅਰਜੁਨ ਸਿੰਘ ਹਿਮਾਚਲ ਰਾਜ
ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਏਆਈਆਰ 2009 ਐਸਸੀ 1568: [2009] 1 ਐਸਸੀਆਰ 983; ਠੁਰ
ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਹੰਮਦ। ਯੂਸਫ ਮੋਮਿਨ ਬਨਾਮ ਯੂਸਫ ਮੋਮਿਨ ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ
(1970) 1 ਐਸਸੀਸੀ 696: [1971] 1 ਐਸਸੀਆਰ 119; ਆਰ.ਵੀ. ਬਾਸਕਰਵਿਲੇ
1916 (2) 658; ਮੁਹੰਮਦ. ਹੁਸੈਨ ਉਮਰ ਕੋਚਰਾ ਆਦਿ ਵੀ.
ਕੇ.ਐਸ. ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ (1969) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 429
: [1969] 3 ਐਸਸੀਆਰ 130; ਚੇਨਮਪਾੜਾ, ਚੇਲਾਪਨ ਆਦਿ।
ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਆਦਿ (1979) 4 ਐਸਸੀਸੀ 312 : [1969] 3 ਐਸਸੀਆਰ
130; ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (1988) 3 ਐਸਸੀਸੀ 609: [1988] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 24; ਰੰਗਨਾਇਕੀ ਬਨਾਮ ਰੰਗਾਨਾਇਕੀ ਵੀ. ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ (2004) 12 ਐਸਸੀਸੀ 521: [2004] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 452; ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ
ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 637 : [1957] ਐਸਸੀਆਰ 953; ਚੰਦਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ.
ਕੇਰਲ ਰਾਜ (2011) 5 ਐਸਸੀਸੀ 161: [2011] 8 ਐਸਸੀਆਰ 273; ਸੁੱਚਾ
ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਿੰਘ ਵੀ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 2001 ਐਸਸੀ 1436 : [2001] 2 ਐਸਸੀਆਰ 644 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

<u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[2016] 7 263	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 2
[2004] 4 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 470	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 18
(1990) 4 692	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 19
[1975] ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 281	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 20
[1999] 1 659	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 21
[1991] 1 712	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 22
[1955] 1 1201	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 33

[1962] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 297	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 44
[2009] 1 SCR 983	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 52
[1971] 1 SCR 119	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 55
[1969] 3 SCR 130	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 56
[1988] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 24	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 56
[2004] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 452	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 58
[1957] SCR 953	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 61
[1968] 2 SCR 641	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 62
[1971] 1 SCR 617	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 63
[2004] 6 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 1	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 64
[2011] 8 SCR 273	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 67
[1998] 2 SCR 303	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 69

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2010 ਦਾ 403.

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 06.10.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2004 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 698 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂ।

ਨਾਲ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 827, 2013 ਦਾ 828, 1504, 2006-2007 ਅਤੇ 2008-2017 ਦਾ 2009.

ਪੀ.ਵੀ. ਯੋਗੇਸ਼ਵਰਨ, ਆਸ਼ੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਉਪਾਧਿਆਏ, ਵਾਈ. ਲੋਕੇਸ਼,

ਜੀ

. ਐਮ. ਵੀ. ਸੁਸ਼ੀਤਾ, ਬਾਬੁਲ ਕੁਮਾਰ, ਪੀ. ਅਬਿਨੇਸ਼ ਕਾਰਤਿਕ, ਅਰੁਣ ਸਿੰਘ, ਐਮ. ਵੀ. ਕੀਰਤਨਾ, ਬੀ. ਕਰੁਣਾਕਰਨ, ਐਮ. ਤਾਬਿਸ਼ ਜੀਆ, ਅਨਿਰੁਧ ਜੇ.
ਚੌਧਰੀ, ਅਮਨ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਮੇਹਰ ਵਾਨ ਸਿੰਘ, ਵੈਭਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇਵ, ਰਾਜੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ, ਐਮ ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ,
ਪੇਸ਼ ਹੋਈਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੇਹਾ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਸ ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.

1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਛੇ ਅਪੀਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਚੌਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ 2010 ਦਾ ਨੰਬਰ 403 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 827 2013 ਦੀ ਅਤੇ 2013 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 828 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਪੰਦਰਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

<u>ਇਹ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚ ਕਿਉਂ</u>?

2. ਤੀਜੇ, ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਦਰਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇੱਕ ਸੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ। ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ (ਜਸਟਿਸ ਵੀ ਗੋਪਾਲ ਗੌੜਾ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ <u>ਸੋਮਸੁੰਦਰਮ ਉਰਫ ਸੋਮੂ</u> ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
<u>ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।</u> ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਏ 5 ਅਤੇ ਏ 8 ਨੇ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2008 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ;

. ਏ 6 ਨੇ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1504 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ;
. 7, 11, 14, 16 ਅਤੇ 17 ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2006 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ;

ਹਾਲਾਂਕਿ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2007 ਅਤੇ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2009 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

<u>ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ</u>

ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮ੍ਰਿਤਕ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਸੀ, ਬਾਰੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ-ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 30.12.2001 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੈਰ ਲਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਪੀਡਬਲਯੂ 67-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਨੇ 12.01.2002 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 66 ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਸੰਭਾਲੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 66 ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 66 ਨੇ ਫਰਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਕੰਟਰੋਲ ਰੂਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

[1] (2016) 16 ਐਸਸੀਸੀ 355

ਸਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਰਾਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਭਰੋਂੜੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਫੋਟੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ। ਉਸਨੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ 12.01.2002 ਨੂੰ ਸੀ.ਬੀ.ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ. ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਪੀਡਬਲਯੂ 67 ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 67 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣਗੇ
ਕਿ 13.01.2002 ਤੋਂ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਫਲਤਾ ਕਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਿਲੀ ਹੈ।
ਜਾਣਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਏ 5 (ਪੰਜਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀ) ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
18.03.2002. ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ, 6 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਭਾਵ, 20.03.2002 ਨੂੰ, 7 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। 8 ਨੂੰ 22.03.2003 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਨੂੰ 23.03.2002 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
3 ਨੂੰ 25.03.2002 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਨੂੰ 09.04.2002 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
15 ਨੂੰ 25.04.2002 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ
ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਇਸ ਨੂੰ ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)
ਸਬੂਤ ਐਕਟ', ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ) ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਹਾਲਾਂਕਿ
ਇਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) 30.01.2002 ਨੂੰ, ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ
ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ 34-ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪਾਂਡੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਭਾਈਵਾਲ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜੋ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜੇ ਉਹ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ

ਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਹੀਂ ਝੁਕਿਆ, ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਵਰਮੀਸੇਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ. 3 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਨੇਤਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਏ.ਡੀ.ਐਮ.ਕੇ. ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਏ-12 ਦਾ ਵਿਆਹ ਏ-2 ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਏਆਈਏਡੀਐਮਕੇ ਨੇਤਾ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਚ ਏ-3 ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ,
1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਇੱਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ 'ਤੇ
ਏ-12 ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏਆਈਏਡੀਐਮਕੇ ਨੇਤਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਏ 3 ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। 9 ਨੇ 10 ਅਤੇ 11 ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਨੂੰ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
3 ਅਤੇ 9 ਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਮੁਦੀਚੁਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਪੱਖ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਜੀ
ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ 01.01.2002 ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਵਿਖੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 33-ਏਐਨ
ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਏ 3 ਨੇ ਝੂਠਾ ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 33, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ,

ਨੇ 32- ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ। ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਤੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਘੜਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ, ਉਸਦੀ ਆੜ ਹੇਠ, ਲਾਸ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ:
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।
ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ: ਨਵੰਬਰ 2001 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ
30.12.01 ਨੂੰ ਤੜਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਐਮ.ਆਰ.ਸੀ ਨਗਰ ਨੇੜੇ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਦੀਚੁਰ ਵਿਖੇ ਟੀ.ਕੇ.ਪੀ. ਵਰਮੀਸੇਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 1.1.02 ਰਾਤ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 9:00 ਵਜੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 120.ਬੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ।
ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ੧ ਤੋਂ ੧੮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੂਜਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ 30.12.01 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਐਮ.ਆਰ.ਸੀ ਨਗਰ ਨੇੜੇ ਪੈਦਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਚਾਕੂ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 5.30 ਵਜੇ ਇਯਾਪਨ ਮੰਦਰ ਨੇੜੇ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।
ਦੋਸ਼ੀ 4,7,10,11,14,15,16 ਅਤੇ 17 ਨੂੰ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੰਬਰ: ਟੀਐਨ-ਏ-7484 ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ 15ਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਹਮਣੇ ਗਿਆ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹੀਰੋ ਹੋਂਡਾ ਵਿਚ ਉਸ ਵੈਨ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਉਕਤ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਮੁਦੀਚੁਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਪਾਂਡੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਰਮੀਸੇਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.
ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ 1,2,3,5,6,8,9 ਅਤੇ 13

ਰੇਗਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਾਰ 'ਚ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ 18 ਦੋਸ਼ੀ। ਨੰਬਰ: ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ -10-ਐਫ -5555 'ਤੇ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਤੀਜਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ, ਉਕਤ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਉਕਤ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ (ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਏ.)
ਲੋਹੇ ਦੀ ਚੇਨ ਅਤੇ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਾਟ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

16 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਏ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ 1
੧੧ ਅਤੇ ੧੪ ਤੋਂ ੧੮ ਤੱਕ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੮੭ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਚੌਥਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਉਕਸਾਉਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,
12ਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਦਲ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।
ਰਕਮ ਲੈ ਲਓ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸੇਂਥਿਲ ਦੇ ਨਾਲ ਆਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੋ ਅਤੇ ਸੇਂਥਿਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ
ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 419, 420 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੮੭ ਅਤੇ ੧੦੯ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.
ਪੰਜਵਾਂ, ਉਕਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ
ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1.1.02 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 9:00 ਵਜੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਦੋਸ਼ੀ 3,4,6 ਤੋਂ 8,10,11 ਅਤੇ 14 ਤੋਂ 18 ਨੇ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਸਖਤ ਅਤੇ ਸਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਡੀ
ਉਸ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ 1,2,5,9,12 ਅਤੇ 13 'ਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਛੇਵਾਂ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਈ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਮ.ਕੇ.ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ 3 ਤੋਂ 11 ਅਤੇ 13 ਤੋਂ 18 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347 ਅਤੇ 364 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ 1,2
ਅਤੇ ੧੨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ੩੪੭, ੧੦੯ ਐਫ਼ ਅਤੇ ੩੬੪ ਅਤੇ ੧੦੯ ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਸੱਤਵਾਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ, ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਮੌਤ ਕਰਵਾ ਕੇ ਪੇਰੰਬੁਰ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜਮਨੀ ਚੇਟੀਅਰ ਦੀ ਦਿਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ
ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਕ੍ਰੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੁਆਰਾ
ਦੋਸ਼ੀ 8, 10, 11 ਅਤੇ 13 ਤੋਂ 18 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਬੋਝ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ
67 ਗਵਾਹ। ਇਸ ਨੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (1 ਤੋਂ 86) ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਕ ਵਸਤੂਆਂ (1 ਤੋਂ 39) ਵੀ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਪੰਜ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਡੀ 1 ਤੋਂ ਡੀ 8 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਸਨ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਏ 12 ਅਤੇ ਏ 18 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਯੋਗਤਾ ਪਾਈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ:

() ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਾਵਲੀ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਆਈਪੀਸੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347 ਅਤੇ 109 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

() 3 ਨੂੰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365, ਧਾਰਾ 109, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347, ਧਾਰਾ 347, ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ३६४ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੨੦੧। ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ। (ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 194 ਦੇਖੋ);

() ਏ 4 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ ਧਾਰਾ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 201. ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(v) ਏ5 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365, ਧਾਰਾ 109, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387, ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347, ਧਾਰਾ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ३६४ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੨੦੧। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(v) ਏ6 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365, ਧਾਰਾ 109, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387, ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਆਈਪੀਸੀ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 201. ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

ਏ7 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302, ਧਾਰਾ 347 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਈਪੀਸੀ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201। ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

ਏ8 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365, ਧਾਰਾ 109, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347, ਧਾਰਾ 347, ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਏ 11, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347, ਧਾਰਾ 364 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ;

ਏ 12 ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

ਏ 14, ਏ 15, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਡੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ੨੦੧ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਹਰੇਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ):

211. ਦੋਸ਼ੀ 3, 6 ਅਤੇ 8 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ 30.12.01 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 5:30 ਵਜੇ ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦੀਚੁਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਵਰਮੀਸੇਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।
ਤੰਬਰਮ ਨੇ ਧਾਰਾ 365 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ।
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਮ.ਕੇ.ਬਾਲਨ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਕੇ,
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ, ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਾਸ਼
ਏਰੂਕਨਚੇਰੀ, ਪੇਰੰਬੁਰ ਅਤੇ ਐਚ ਵਿਖੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਵਿਖੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਗਏ।

30.12.01 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 10.12.01 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੇਰੇ 5.30 ਵਜੇ ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੰਬਰਮ ਦੇ ਮੁਦੀਚੂਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਵਰਮੀਸੇਲੀ ਫੈਕਟਰੀ 'ਚ ਇਕ ਗੁਪਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 365 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ।
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਮ.ਕੇ.ਬਾਲਨ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਨੇ ਧਾਰਾ 387 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਐਮ.ਕੇ.
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ
ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ, ਧਾਰਾ 347 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ।
ਦੋਸ਼ੀ 1 ਅਤੇ 2, ਚੌਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ 30.12.01 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 5:30 ਵਜੇ ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੰਬਰਮ ਦੇ ਮੁਦੀਚੂਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਵਰਮੀਸੇਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ।
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਮ.ਕੇ.ਬਾਲਨ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਨੇ ਧਾਰਾ 387 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਐਮ.ਕੇ.
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ
ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ, ਧਾਰਾ 347 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ, ਧਾਰਾ 364 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ।
ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਐਮਕੇ ਬਾਲਨ ਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਏਰੂਕਨਚੇਰੀ, ਪੇਰੰਬੁਰ ਦੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ,
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੨੦੧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7ਵੀਂ, 10ਵੀਂ, 11ਵੀਂ ਅਤੇ 14ਵੀਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ

ਦੋਸ਼ੀ 1 ਅਤੇ 2 ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਜੁਰਮ ਕਿ 30.12.01 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 5.30 ਵਜੇ ਏ.ਐਮ. ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ
ਤੰਬਰਮ ਦੇ ਮੁਦੀਚੁਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਵਰਮੀਸੇਲੀ ਫੈਕਟਰੀ 'ਚ ਗੁਪਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ 109 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ
ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਐਮਕੇ ਬਾਲਨ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਐਮਕੇ ਬਾਲਨ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਕੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ,

ਸੀ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ ਉਕਤ ਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ
ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ, ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਏਰੂਕਨਚੇਰੀ, ਪੇਰੰਬੁਰ ਦੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਤੇ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿਓ, ਕੀਤਾ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੋਸ਼ੀ 9 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 30.12.1 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ 5.30 ਵਜੇ ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਤੰਬਰਮ ਦੇ ਮੁਦੀਚੁਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਵਰਮੀਸੇਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ 109 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਐਮ.ਐਲ.ਏ.
ਧਾਰਾ 387 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਗੁਪਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ
ਉਸ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਜ਼ਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

220. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋਸ਼ੀ 3, 6 ਅਤੇ 8 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ 109 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

7 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ. ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ 'ਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕੱਟਣ ਅਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ

ਧਾਰਾ ੩੪੭ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ

ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ੧੦ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਨ 'ਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਦੋ-ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕੱਟਣ ਅਤੇ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਸਿਰਫ ਅੱਸੀ ਹਜ਼ਾਰ) ਅਤੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਾਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲੇਗਾ।

ਚੌਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਅਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੯੭ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ

ਡਿਫਾਲਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਆਰਆਈ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

3 ਸਾਲ ਅਤੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ 'ਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ; ਉਸ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕੱਟਣ ਅਤੇ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕੱਟਣ ਲਈ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਚੱਲਣਗੀਆਂ

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ (ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਸਿਰਫ 70,000/- ਰੁਪਏ 70,000/- ਰੁਪਏ ਹੈ)।

ਪੰਜਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ 109 ਆਈਪੀਸੀ ਨੂੰ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੯੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ੭ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ; ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 109 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 50,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।
ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ. ਕੱਟਣ ਅਤੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।
5000/- ਰੁਪਏ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਆਰਆਈ ਭੁਗਤਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣਾ
10 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ 'ਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ; ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਅਤੇ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।
ਇਸ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ 80,000/- ਰੁਪਏ (ਅੱਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇ

ਵਲ) ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣਗੀਆਂ;

ਨੌਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਅਤੇ ੧੦੯ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ੭ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ
ਆਰ.ਆਈ. ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ. ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ 'ਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ,
ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ
ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 109 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 50,000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।
ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੪੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਵੀ
ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ; ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਅਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।
ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ. ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ
ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣਗੀਆਂ (ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਸਿਰਫ ਸੱਤਰ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਹੈ)।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 13ਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ 109 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਅਤੇ 5000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।
ਸਾਲ ਆਰ.ਆਈ. ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ
ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 109 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 347 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ ਅਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰ.ਆਈ. ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰੋ; ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕੱਟਣ ਲਈ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕੁਰਵਾਉਣ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ 10000/- ਰੁਪਏ। ਸਾਰੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣਗੀਆਂ। (ਕੁੱਲ ਜੁਰਮਾਨਾ
ਇਸ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਸਿਰਫ 75 ਰੁਪਏ ਹੈ)। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ

ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ 13ਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਐਸ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 206/03 ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗਾ।

225. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋਸ਼ੀ 7,10,11,14,15,16 ਅਤੇ 17 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 365 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ३੯੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ੭ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ
ਆਰ.ਆਈ. ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ 'ਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਿਆਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 347 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ 'ਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭੁਰਨਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ. ਹਰੇਕ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ३੬੪ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 10-10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ 5000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਅਤੇ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਆਰ.ਆਈ. (ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 80,000/- ਰੁਪਏ ਹੈ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣਗੀਆਂ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਸਿਵਾਏ ਏ ੧੦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

3 ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੇਸ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਕਿ

ਏ ਏ ੩ ਸਮੇਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕੇਸ ਏ 12 ਸੀ, ਜੋ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
2 ਨੂੰ, 3 ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਾਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਏ 3 ਨੂੰ ਏ 12 ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਫੋਨ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਏ 3 ਨੂੰ ਮਿਲਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਗੇ। ਹੋਰ ਵੀ ਕਾਲਾਂ ਆਈਆਂ।
ਅਸੂਲ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਏ 1 ਨੇ ਐਮ.ਕੇ. ਸਟਾਲਿਨ (ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ) ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਨੇੜਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ
ਨੇਤਾ) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। 2 ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ[ਸੋਧੋ] ਉਸ ਨੇ ਏ 12 ਨਾਲ ਅੰਤਰ-ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਕਮ (16 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ) ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਸੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏ ੧੨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਤਹਿਤ ਵੀ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ
ਜਿਸ ਵਿੱਚ 12 ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
12 ਵਿੱਚੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੁਪਰਸਟ੍ਰਕਚਰ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਓ।

ਅੱਗੇ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੈ
ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ. ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ
ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਸਾਥੀ ਸਨ। ਉਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ 10 ਅਤੇ 11 ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 109 ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਅਖੌਤੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਕੋਈ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੀਕੇ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 67-ਅਫਸਰ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਏ 12 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਏ 12 ਏ 3 ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ. ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਦੇ ਜਨਤਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ 3 ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਵੋ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ

ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਏ ੧੨ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਉਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲੱਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਛੱਡੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਏ3 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮਾਰੂਤੀ ਜ਼ੈਨ ਕਾਰ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ3 ਕਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। 10 ਅਤੇ 11 ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 306 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਸੀਆਰਪੀਸੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੰਖੇਪ)। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩ ਦੇ ਸਬੂਤ ਏ ੩ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵੇਰੇ 05.30 ਵਜੇ, ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ 75 ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ।

ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬੇਟਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁੱਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਪਹਿਨੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਗਵਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੈਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਹੈ। ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਈ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਏ ੩ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। 34, ਜਿਸ 'ਤੇ
ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਰਾ 115 ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 2 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

115. ਏ-3 ਅਤੇ ਏ ਵਿਰੁੱਧ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ- 4 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਮਓ 31 ਏ -1 ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ. ਇਹ ਠੀਕ ਸੀ
ਏ -12 ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਏ -3 ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ. ਸਾਹੁਲ ਹਮੀਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ 47 ਦੇ ਸਬੂਤ ਵੀ ਉਸ ਚੇਨ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾਈਲੋਨ ਦੀ ਰੱਸੀ ਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਕਰਕੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਹ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ

---

2 (2016) 16 ਐਸਸੀਸੀ 355

ਕਤਲ ਦਾ ਜੁਰਮ ਵੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਏ। ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜਮਨੀ ਚੇਟੀਅਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਪਰ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਵਰਮੀਸੇਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਬੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਪੀੜਤ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪਸ ਡੈਲਿਟੀ ਲੱਭਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਬੋਝ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੋਢਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ ਖੁਦ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਫਲ ਹੋਵੇ

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੇਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 14 ਅਤੇ 16 ਵਿੱਚ ਸਨ
ਜੇਲ੍ਹ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੇਨ ਅਤੇ ਨਾਈਲੋਨ ਦੀ ਰੱਸੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਸੀ।
ਇੱਕ ਹਾਈ-ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਪਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਸੀ
ਬਹੁਤ ਦਬਾਅ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੇ ਮੀਡੀਆ ਦਾ ਧਿਆਨ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕਰਣ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੨੧ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੫ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ
01.01.2002 ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੜਕ 'ਤੇ ਘੁੰਮਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ
ਕਤਲ ਸਮੇਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 3 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ
ਅਪਰਾਧ ਵਿਚੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਕਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ
ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸਥੀਆਂ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਉਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਏ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ 60 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ, ਸਸਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਤ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਏ 3 ਝੂਠਾ ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਸ਼ੁਰੂਕਾਰੀ ਵਕੀਲ, ਪੀਡਬਲਯੂ 32-ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 33 ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 3. ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਦੂਰ। 33 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 32-ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੌਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ। ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ 01.01.2002 ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 02.01.2002 ਦਾ ਹੈ। [ਪਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ 3 ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸੀ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਸਸਕਾਰ ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਸਨ]।

ਏ 3 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਏ 3 ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਏ 3 ਤੋਂ ਹੋਈ ਰਿਕਵਰੀ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਐਮਓ 12 ਮਾਰੂਤੀ ਜ਼ੈਨ ਕਾਰ ਹੈ. ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ (ਰਿਕਵਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਹੈ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 28 ਆਡੀਓ ਕੈਸੇਟਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਟ੍ਰਾਂਸਕ੍ਰਿਪਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਸਮੱਗਰੀ। ਆਡੀਓ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਪਰ ਟ੍ਰਾਂਸਕ੍ਰਿਪਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। 12-ਮਾਰੂਤੀ ਜ਼ੈਨ ਬਾਰੇ ਕਾਰ, ਏ 3 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦਗੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਨਵੰਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ ਏ 3 ਨੂੰ ਐਮਓ 12 ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਏ 3 ਨੇ ਫਰਵਰੀ, 2002 ਵਿੱਚ ਕਾਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮਾਰੂਤੀ ਜ਼ੈਨ ਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਡੀਓ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ। 33 ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਾਗਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ, 1 ਦੀ ਕਥਿਤ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, 12 ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਏ 3 ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 12 ਨੇ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਏ 3 ਨੂੰ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ]। ਇਹ

ਏ 12 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏ 3 ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਮਓ 33 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 10.04.2002 ਤੱਕ, ਪੀਡਬਲਯੂ 67 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਲੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਧਾਰਾ ੨੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏ ਬੀ
ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ
ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਬੱਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਇਕ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਰਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 4, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
"36. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 50 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸੇ, (ਪਹਿਲਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ
ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ। ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ:

ਜੇ ਐਕਸਟ ਪੀ -42 (ਧਾਰਾ 164 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ) ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਬਿਆਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਜੁਰਮ।

ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

---

3 (2004) 12 ਐਸਸੀਸੀ 52
4 (1998) 4 ਐਸਸੀਸੀ 605

19. 3 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਬੁਲਦੇਵ ਸਿੰਘ v. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 5ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਐਫਆਈਆਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਨੇਰੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੬੧ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਕਸਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਗਵਾਹ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ
ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 162 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜ਼ਿਆਉਦੀਨ ਬੁਰਹਾਨੁੱਦੀਨ ਬੁਖਾਰੀ v. ਬ੍ਰਿਜਮੋਹਨ ਰਾਮਦਾਸ ਮਹਿਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 6, ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਲੈਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਭਾਸ਼ਣ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ:

"(ਓ) ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਹੋਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣੋ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਬੂਤ, ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀਗਤ, ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦਾ।

ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਫੋਟੋ ਹੈ ਗੁਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰੋ ਦੇਵੇਗਾ
ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵਿਜਯਨ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ । ਕੇਰਲ ਰਾਜ 7:

"8. ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਪ੍ਰੀਡਬੁਲਯੂ 4 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਲੜਕੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ
ਕਿਸੇ ਦੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁੜੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਜਯਨ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਚੈਨਲ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ

---

5 (1990) 4 ਐਸਸੀਸੀ 692

6 (1976) 2 ਐਸਸੀਸੀ 17

7 (1999) 3 ਐਸਸੀਸੀ 54

ਅਤੇ ਨੀਲੀ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਨੀਲੀ ਸ਼ਰਟ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਜਯਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਲਈ
ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ
ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਛਾਣ

ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਜਯਨ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਨਸਨੀ ਕਾਰਨ, ਇਹ
ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਆਇਆ ਕਿ ਵਿਜਯਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

4 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਉਪਰੋਕਤ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ। ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ
ਗਵਾਹ. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਟੈਸਟ ਆਈਡੈਂਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਰੇਡ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ (ਮੇਹਨ ਲਾਲ ਸ਼ਾਮਜੀ ਦੇਖੋ ਸੋਨੀ v. ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ 8. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ
ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ.

---

8 1991 (1) 271

2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2006

ਏ 3 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2006 ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਬਾਰੇ ਏ 7, ਏ 11, ਏ 14, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ।

2010 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 403 ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 (4) ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 4 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਟੈਸਟ ਆਈਡੈਂਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਰੇਡ (ਟੀਆਈਪੀ) ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ 10 ਅਤੇ 11 ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵੇਖ ਕੇ 4 ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ ਟਿਪ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਲ ਦੀ ਕਥਿਤ ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ
ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਐਮਓ 6 ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਏ 4 ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਵਰੀ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ ੨੫ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਰਾਹੀਂ ਲੈ ਗਿਆ
ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ। ਪੀਡਬਲਯੂ 67 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਅਤੇ 11 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਸਨ, ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਥੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਖਰੇ ਉਤਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ
ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਡਰ ੇ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਪਰ ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ
ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੋ। ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ।
ਟੀ.ਆਈ.ਪੀ. 45 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ 24.05.2002 ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਹ ਇਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ
ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ. ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ 3 ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਏ 5 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 3 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੬੭ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਅਤੇ 10 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।

2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1504

ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 6 ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਏ ੬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰ ਹਾਲਾਤ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 6 ਨੂੰ 05.12.2001 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦਾ 31.12.2001 ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ
ਮੌਤ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਫਿਰ ਵੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ 01.01.2002 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੱਲ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੇਗਾ
ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. ਐਮ.ਓ.8 ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
6 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ। ਉਕਤ ਵਾਹਨ ਦਾ ਨੰਬਰ ਟੀਐਨ-22-ਬੀਓ/343 ਸੀ।
ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਾਹਨ
ਅਗਵਾ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏਗਾ. ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 24-ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਏ 8 ਦੀ ਪਛਾਣ ਏ 6 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 147 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ
ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੀ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਨੇ ਏ 6 ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਨੇ ਏ 6 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ। ਪਛਾਣ
19 ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ 6 ਦੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਨੇ ਮੀਡੀਆ ਵਿੱਚ ਫੋਟੋਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜੋ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਏ 6 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 21 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 35, ਪੁਲਿਸ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ. ਉਹ,
ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ, ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਏ 6 01.01.2002 ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੜਕ 'ਤੇ ਸੀ. ਇਹ 6 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜੇਗਾ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 35 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਬੀਟ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਏ 6 ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਏ 6 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਏ 6 ਦੀ ਪਛਾਣ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਏ 6 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਏ 6 ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
ਅਰਥ।

ਉਸਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੀਬੋਕ ਸ਼ੂਜ਼ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। 30.01.2001 ਅਤੇ 31.01.2001 ਨੂੰ 6 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 01.01.2002 ਨੂੰ 6 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11, ਸਾਥੀਆਂ, ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੇਸ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ 18.03.2002 ਨੂੰ 5 ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ 67-ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ,
ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਏ-15 ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁੱਤੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਖੁਦ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਜੁੱਤੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪਹਿਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ 31 ਹੈ
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੱਤੀ ਖੋਹਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ।

ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਸਹਿਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੁਰਮ ਹੈ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ
ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਕਤਲ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਅਤੇ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ
ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਏ ੧ ਅਤੇ ਏ ੨ ਮੁੱਖ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਸਨ। ਦੂਸਰਾ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਏ ੧੨ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਇਹ
ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ,
ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਇੰਚਾਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 460 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਇਲਾਜ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪੀਡਬਲਯੂ 60 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ।
ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਰਾਮਦਗੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੯ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ
ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਸਬੂਤ। ਉਸਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੩ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਤਲ ਵਿੱਚ 6 ਦਾ ਹੱਥ
ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਆਦਮੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਲੀਲ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਉਹ ਐਮਓ ੨੮ ਅਤੇ ੩੩ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਏ ੬ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਉਕਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ
ਇਹ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹ
3, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 1 ਅਤੇ 2 ਵੀ ਹਨ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਵੀ ਮੁੱਖ ਅਭਿਨੇਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 10 ਅਤੇ 11 ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

<u>ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਏ, 107, 108, 109, 141 ਅਤੇ 149</u>

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਏ "ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"120. ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ— ਜਦੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,

ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ, ਜਾਂ
ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੇ
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਜਿਹੇ ਐਫ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ।—ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਮਕਸਦ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਧਾਰਾ 141 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਘੁਸਪੈਠ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ

ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਸੈਂਬਲੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਤਰਤਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪੯ ਵਿਕੀਰਿਅਸ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਜੁਰਮ 'ਤੇ, ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 149 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਭਾਵ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ, ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਸੈਂਬਲੀ ਦਾ ਹਰ ਮੈਂਬਰ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਪਰਾਧ।

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਵਿੱਚ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣੀ ਪਈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 149 ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪੯ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

"6. … ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਸੈਂਬਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੰਗਿਆਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। …"

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ 149 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 149 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਖੁਦ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

9 1955 274

"7. … ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ

ਭਾ
ਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੪ ਅਤੇ ੧੪੯ ਦੀ ਧਾਰਾ ਏ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੱਤ
ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਮ ਇਰਾਦਾ ਹੈ
ਜੁਰਮ। ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜੁਰਮ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ
ਉਹ ਉਸ ਜੁਰਮ ਲਈ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ. ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪੯ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ

ਸੀ ਅਪਰਾਧ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੁਰਮ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ
ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਦਾ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਸਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਰੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਬਰੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਘੋਸ਼ ਵੀ. ਸਮਰਾਟ [(1925) ਆਈਐਲਆਰ ਐਲਆਈ ਕੈਲ 197]

ਈ ਲਾਰਡ ਸੁਮਨਰ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਕਿ ਜੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਅਰਥ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਅਤੇ 149 ਓਟੀਓਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ।
ਲਾਰਡ ਸੁਮਨਰ ਦੀ ਰਾਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 149 ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਓਟੀਓਜ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ. ਇਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ
ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਭਾ ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਵਸਤੂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਸਾਬਿਦ ਅਲੀ [(1873) ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟਰ (), ਪੰਨਾ 5] ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀ
ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਸਤੂ
ਆਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਦੇ ਕਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਤੱਤ
ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 149 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲਾਰਡ ਸੁਮਨਰ ਦੀਆਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਗਲਤ ਸਨ. ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਉੱਘੇ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਭਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਰਡ ਸੁਮਨਰ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ,
ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ
34, 114 ਅਤੇ 149 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

35. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 149 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 233 ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ:

"10. ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬਾਰੇ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾ 149 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 233 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

36. ਧਾਰਾ 107 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਚੈਪਟਰ 5 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: "107. ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ।—ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਚੀਜ਼, ਕੌਣ-

(ਪਹਿਲਾ) - ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ; ਜਾਂ

(ਦੂਜਾ) -ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ
ਉਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਤੀਜਾ) - ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।
ਵਿਆਖਿਆ .—ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਕਰਕੇ, ਜਾਂ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ
ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲੁਕਾਉਣਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

ਉਦਾਹਰਣ ਏ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜ਼ੈਡ ਬੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਏ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨੂੰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਖਦਸ਼ੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਕੇ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ .—ਕੋਈ ਵੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ
ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਉਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੮ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ
ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ। ਪਹਿਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵਿਆਖਿਆ (2) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਉਕਸਾਉਣ ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਦਾਹਰਣ (ਏ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

" () " " ਨੂੰ " ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ' ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਏ' 'ਬੀ' ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ () ਦਾ ਦੂਜਾ ਅੰਗ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਉਦਾਹਰਣ (ਬੀ) ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"() " " ਨੂੰ " ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, " " ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ' ਜ਼ਖ਼ਮ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। " ਹੈ 'ਬੀ' ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ।
ਵਿਆਖਿਆ (3) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਉਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਉਦਾਹਰਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"() ", ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ 'ਏ' ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ 'ਏ', ਕੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

40. ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ (ਡੀ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"() ", ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, " ਨੂੰ " ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ " ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ' " ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ " ਦੀ ਹੈ। " ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਇਸਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ
ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ। 'ਬੀ', ਇਸ ਗ਼ਲਤਫਹਿਮੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਪਰ 'ਏ' ਚੋਰੀ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ 'ਬੀ' ਨੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਆਖਿਆ (3) ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ V ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ V ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ V ਅਧੀਨ ਉਦਾਹਰਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

 ""ਏ' 'ਬੀ' ਨਾਲ 'ਜ਼ੈਡ' ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਏ' ਨੂੰ ਸਮਝੌਂਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣਾ ਸੀ। " ਫਿਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ 'ਏ' ਦਾ ਨਾਮ ਲੁਏ ਬਿਨਾਂ 'ਸ੍ਰੀ' ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਓ। 'ਸੀ' ਜ਼ਹਿਰ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 'ਬੀ' ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕੇ
ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ। ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ " ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 'ਏ' ਅਤੇ 'ਸੀ' ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਕੱਠੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਚੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 'ਸੀ' ਉਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਜ਼ੈਡ' ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 'ਸੀ' ਨੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ
ਕਤਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ "ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੭ ਅਤੇ ੧੦੮ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੜ੍ਹੋ, ਉਕਸਾਉਣਾ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਓ) ਇਹ
ਇਹ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; (ਅ) ਦੂਜਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਾਜਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਅਤੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਹੈ

ਉਕਸਾਉਣਾ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਉ

ਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਏ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ ਉਕਸਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ।

ਪ੍ਰਮੁਥਾ ਨਾਥ ਤਾਲੁਕਦਾਰ v. ਸਰੋਜੇ ਰੰਜਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ 10 ਫਿਲਮਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਅਪਰਾਧ (ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਏ):

“16. … ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਸਾਰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਧਨ। ਜਦੋਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.
ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਕੰਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਡੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ
ਜੁਰਮ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸਮਝੌਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ
ਜੁਰਮ ਦਾ ਸਾਰ। ਵਿਲਜ਼, ਜੇ. ਨੇ ਮਲਕਾਹੀ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ. ਰਾਣੀ
[(1868) 3 306 317]:

"ਜਦੋਂ ਦੋ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਧਿਰ ਦਾ ਕੰਮ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਵਾਅਦਾ, ਐਕਟਸ ਕੰਟਰਾ ਐਕਟਮ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ, ਜੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ,
ਜੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 107 ਦੀ ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 120-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ
ਜੁਰਮ ਕੇਵਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਕਿੱਥੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ; ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

10 ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 876

45. ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਵਿੱਚ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜੇ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਜ਼ਾ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:
"ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।

46. ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਦਾਹਰਣ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਸੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਇਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਕੀ ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਐਕਸਪ੍ਲੈਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ, ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਜੁਰਮ ਲਈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਜੋ ਕੰਮ ਜਾਂ ਜੁਰਮ, ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦਾ ਅਰਥ, ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੭ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਏ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਇਹ ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੀਜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਤਹਿਤ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੭ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ
() ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; () ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲੁਕਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ, ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਾਰਨ ਾ ਜਾਂ ਖਰੀਦਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ
ਜਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਖਰੀਦੋ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ
ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। ਧਾਰਾ 107 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ (2) ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਜੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 108 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਖਿਡਾਰੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਪਰ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਇਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਰਹੇਗਾ
ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ,
ਮੁੱਖ ਖਿਡਾਰੀ, ਭਾਵ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ
ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਜੁਰਮ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੇ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ) ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਲੋੜ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਰਥ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਭਾਵੇਂ
ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਚਿਹਰੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਾਣਿਆ ਹੋਵੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ
ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 108 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

51. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੧੫ ਅਤੇ ੧੧੬ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਉਕਸਾਉਣਾ।

52. ਅਰਜੁਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ 11, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ:

"11. … ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਕਸਾਉਣ ◌ਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਵਿਵਹਾਰ[ਸੋਧੋ] ਭੜਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਕਾਰਨ
ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਨ ਭੜਕਾਊ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ
ਐਕਟ ਦਾ ਉਹੀ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸੀ।
ਉਕਸਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਭੜਕਾ ਕੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ..."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

53. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ, ਉਕਸਾਉਣਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਜੁਰਮ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਕੰਮ ਜੋ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਜੁਰਮ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਜੁਰਮ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੰਮ ਜੋ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 115 ਅਤੇ 116 ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੧੪ ਸਮੇਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਜੋ ਸੰਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਲਈ ਵੀ।

54. ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੱਤ ਉਕਸਾਉਣਾ, ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ

11 ਏਆਈਆਰ 2009 ਐਸਸੀ 1568

ਭੁੱਲ, ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨਾ. ਕਾਨੂੰਨ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਖਿਡਾਰੀ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਪਰਾਧ ਅਸਲ ਕੰਮ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੇ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇਖੋ)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ,
ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਨਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਦੇਖੋ)। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਪਛਾਣ ਜਾਣਨ ਲਈ, ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਭੁੱਲਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਨੂਰ ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਹੰਮਦ। ਯੂਸਫ ਮੋਮਿਨ ਬਨਾਮ ਯੂਸਫ ਮੋਮਿਨ ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ[12], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34, 107 ਅਤੇ 120 ਬੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:
"7. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਡੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਸਾਰ
ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੈ. ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 109
ਦੂਸਰਾ ਹੱਥ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਜਦੋਂ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਵੇ
ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਕੋਈ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਭੁੱਲ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਚਾਰਜ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ
120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ 1913 ਵਿੱਚ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 ਵਿੱਚ ਚੈਪਟਰ ਵੀ-ਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਮੰਨਦੀ ਹੈ
ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ। ਇਹ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ
ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਥੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ
ਉਕਸਾਉਣ ਅਤੇ ਠੋਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼

---

[12] (1970) 1 696

ਧਾਰਾ 107 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ

ਜਸਟਿਸ ਵੀ ਗੋਪਾਲ ਗੌੜਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ੧੧ ਸਾਥੀ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਸਾਥੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਟੈਸਟਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਸਾਥੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ
ਇਹ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ 11 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਅੱਗੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਸੀ.
ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਆਰ. ਵੀ. v13. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਸਾਲ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਰਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਹੰਮਦ. ਹੁਸੈਨ ਉਮਰ ਕੋਚਰਾ ਆਦਿ v. ਕੇ.ਐਸ. ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ।[14] ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਿਸੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਸਾਥੀ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੋਨਮਪਾਰਾ ਚੇਲਾਪਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਆਦਿ। v. ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਆਦਿ।[15]. ਪੁਸ਼ਟੀ ਭੌਤਿਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਏ 3, ਏ 4 ਅਤੇ ਏ 15 ਸਨ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ
ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਅਗਵਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ-ਐਮਓ 12 ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜ
ਸੁਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਅਤੇ ੩੬੪ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ੧੧ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਅਗਵਾ ਦੇ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸਨ। 3, ਕੌਣ

---

13 1916 (2) 658
14 (1969) 3 ਐਸਸੀਸੀ 429
15 (1979) 4 ਐਸਸੀਸੀ 312

ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾ ਦੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅਗਵਾ ਦੀ ਏ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਏ 3 ਅਤੇ ਏ 4 ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ
05.12.2001 ਨੂੰ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ 11 ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ (ਏ 3, ਏ 4 ਅਤੇ ਏ 15) ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ।
ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3, ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਹੇਠਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 11, ਜੋ ਬੀ
ਉੱਪਰ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉਸ ਕਮਰੇ 'ਚ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 11 ਨੇ ਸਿਰਫ 5 ਨੂੰ 30.12.2001 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਟਿਫਿਨ ਪਾਰਸਲ ਲੈ ਕੇ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ 32 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 33 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਏ 3 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੀ
ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਲੀ ਹੋਵੇ, ਏ 3 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦਾ ਸੀ.

ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ 15 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਐਮਓ 1-ਰੀਬੋਕ ਸ਼ੂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 31 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ, 31 ਨੂੰ 15 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ) ਕਿਹਾ ਕਿ
ਰੀਬੋਕ ਜੁੱਤੀਆਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ੧੧ ਦੇ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇ
ਹਰੇਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਈ-ਰੈਫਰੈਂਸ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। <u>ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ v. ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ)</u>[16] ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕੁਝ
ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ, ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ
ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਅਣਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਾਪਰਨਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ੧੧ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ।
<u>ਜਸਟਿਸ ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ</u>

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ। ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

[16] (1988) 3 ਐਸਸੀਸੀ 609

() ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੇਸ - ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਸਬੂਤ;

ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ;

ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਚੋਣ ਜਿੱਥੇ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ/ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ;

(v) 30.12.2001 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ;

ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ 30.12.2001 ਨੂੰ ਏ.9 ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਕੰਪਲੈਕਸ/ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣਾ;

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ; (v) ਫੈਕਟਰੀ ਕੰਪਲੈਕਸ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ;

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ;

3 ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ;

ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦਗੀ;

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 387 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ;

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ;

ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ;

(v) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਅਧੀਨ ਟੀ.ਆਈ.ਪੀ./ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨਾ;

(v) ਸੈੱਲ ਫ਼ੋਨ/ਕੈਸੇਟਾਂ/ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਬੂਤ।

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ੧੧ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ
ਐਫ ਦੋਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਥਿਤੀ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ "ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ" ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 05.30 ਵਜੇ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ)। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੇ ਉਕਤ ਵੈਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ ਸੇਲਵਮ ਵੀ ਉੱਥੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 05.45 ਵਜੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਐਮ.ਆਰ.ਸੀ. ਨਗਰ ਤੋਂ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਐਚ ਅਗਵਾ, ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਏ 9 ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ. ਉਹ

ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 30.12.2001 ਨੂੰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ 11 ਨੇ ਏ 3 ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਏ
ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਬਾਕੀ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ 11 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਕਿਹੜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
56 ਵੀ। ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੀ
ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ
ਕਿ ਪਾ ਕੇ ਕਤਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸੀ ਨਾਈਲੋਨ ਦੀ ਰੱਸੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਖਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਤਲ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ
ਸਬੂਤ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼
ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 10, 11, 21 ਅਤੇ 35 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਚਰਚਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਲਾਸ਼। ਅੱਗੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦੇ ਸਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ। ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੯ ਅਤੇ ੩੬ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੨ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਮੌਤ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
3 ਦੁਆਰਾ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦਗੀ ਅਗਲੀ ਸੀ

ਈ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਬਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਦੋਸ਼, ਜੋ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ,
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਦੇ ਤੱਤ ਉੱਥੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ੧੨੦ ਬੀ ਦੋਸ਼ੀ ਏ ੧ ਅਤੇ ਏ ੨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਅਤੇ ੧੦੯ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਅਪਰਾਧ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਰੰਗਨਾਇਕੀ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ [17] ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ, ਜੋ,
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੀ ਦੋਸ਼ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ।
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ

---

17 (2004) 12 521

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੯। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਸਬੂਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਹਰ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਟੀ.ਆਈ./ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 60, 59, 61, 32, 33, 62, 12 ਅਤੇ 19 ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਸੈੱਲ ਸੀ
ਫ਼ੋਨ/ਕੈਸੇਟ/ਫ਼ੋਰੈਂਸਿਕ ਸਬੂਤ। ਕੈਸੇਟਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 2 ਤੋਂ ਸੂਟਕੇਸ-2 ਜਿਸ ਨੂੰ 43 ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ
ਦਲੀਲ ਕਿ ਫੋਰਡ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਏ 4 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਾਰ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਲਕੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੇ ਇਹ ਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਹੋਵੇ। ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਕਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਸੀ ਪੀ ਡਬਲਯੂ ੧੦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ ਛੇ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਤੋਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਮੁੱਲ। ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ।

<u>ਸਾਥੀ ਸਬੂਤ</u>

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਗਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਅਪੁਸ਼ਟ ਗਵਾਹੀ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 133 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

(133. ਸਾਥੀ- ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਰੱਥ ਗਵਾਹ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੁਸ਼ਟ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦਾ।

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114, ਉਦਾਹਰਣ 'ਬੀ' ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ:

"(ਅ) ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

61. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
ਪ੍ਰਬੰਧ[ਸੋਧੋ] ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ । <u>ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 18</u>:

---

18 1957 () 637

"7. ਸੱਚੇ ਨਾਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇ

ਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ। ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਤੱਥ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ
ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦਾਗ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਗ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਪਦਾਰਥਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ
ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤ।

ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੁਤੰਤਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 'ਤੇ
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਛੋਟੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਕਹਾਣੀ
ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੱਚ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਪਰ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਢੁਕਵੀਂਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਹੈ
ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ। ਜੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ
ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਫਿਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ.

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਕ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਦੋਹਰੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ. ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਲਈ ਆਮ ਹੈ।
ਜੇ ਇਹ ਟੈਸਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਟੈਸਟ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਕ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਟੈਸਟ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਵਰਗੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਦਾਗੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)
ਅਸੀਂ ਹਾਰੂਮ ਹਾਜੀ ਅਬਦੁੱਲਾ ਬਨਾਮ ਹਾਰੂਮ ਹਾਜੀ ਅਬਦੁੱਲਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 19:

19 ਏਆਈਆਰ (1968) ਐਸਸੀ 832

"8. ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 133 ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਗਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਅਪੁਸ਼ਟ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸਬੂਤ, ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਾਰ ਹੈ

(ਅ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਦਾਰਥਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਾਥੀ, ਜੋ

ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਰਪੱਖ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਝੂਠੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਸੱਚ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਝੂਠ ਨੂੰ ਸੱਚ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ. ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਸਾਥੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੁਰਮ ਬਾਰੇ ਪਦਾਰਥਕ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਛੋਟਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਾਥੀ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਜਾਂ ਅਣਪੁਸ਼ਟੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਵਧਾਨੀ ਜਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਾ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਾਥੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਅਤੇ ਐਫ ਉਦਾਹਰਣ (ਬੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 114 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੇਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਸ਼ੇਸ਼ਨਾ ਭੁਮੰਨਾ ਯਾਦਵ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ[ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 20:

"12. ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਧਾਰਾ 133 ਅਤੇ 114, ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ (ਬੀ), ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ

ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਾ ਪਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੁਸ਼ਟ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉਦੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਥੀ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਅਰਥ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ

20 ਏਆਈਆਰ (1970) ਐਸਸੀ 1330

ਜੁਰਮ ਕਰਨਾ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ

ਇੱ

ਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਰਗੇ ਹਾਲਾਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਨੈਕਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਨੈਕਟ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਬੂਤ
ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਭੇਡਾਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਚਮੜੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚਮੜੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ
ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤ। ਪਰ ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ੋ ਚਮੜੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਚੋਰੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਕੁਝ ਹੱਥ ਸੀ."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੇ. ਹਾਸ਼ਿਮ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ 21:

"38. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਪਦਾਰਥਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਸਾਥੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਰੀਡਿੰਗ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਥੀ ਦੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ
ਕੇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਾ; ਇਹ ਸਿਰਫ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਹੋਰ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹੀ। (ਬਾਸਕਰਵਿਲੇ ਕੇਸ [(1916) 2 658 : (1916-17) ਸਾਰੇ ਈਆਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ 38 (ਸੀਏ)], ਆਲ ਈਆਰ ਪੀ 42 ਬੀ-ਸੀ)

ਲੋੜ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਥੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ (ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ
ਇਹ.

ਦੂਜਾ, ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

---

[21] (2005) 1 237

ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਛਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੁਰਮ ਦੇ ਨਾਲ। ਦੁਬਾਰਾ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤ ਬਣੋ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਗਵਾਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਇਕ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ:

"ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਰੇਗਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਜੋ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ.... ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ।

41. ਤੀਜਾ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਸਾਥੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ. ਪਰ ਬੇਸ਼ਕ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

42. ਚੌਥਾ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਹੈ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ◌ਾ◌ਂ ਦੇ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ। ਕੀ ਇਹ ਹੋਰ ਸੀ, "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਭਚਾਰ, ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ" (ਜਾਂ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਅਪਰਾਧ) "ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾ ਸਕਦੇ"। (ਦੇਖੋ ਐਮ.ਓ. ਸ਼ਮਸੁਧੀਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ [(1995) 3 ਐਸਸੀਸੀ 351 : 1995 ਐਸਸੀਸੀ () 509].)"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਭਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਾਂਗੇ:

ਸੈਕਸ਼ਨ 133 ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਨਤੀਜਾ ਉਦਾਹਰਣ ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ
(ਅ) ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਇਹ ਲੋੜ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਅਪੁਸ਼ਟ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਆਮ ਰੂਪਰੇਖਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,
ਦਰਅਸਲ, ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਵੋ. ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਲਿੰਕ, ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਦੀ ਹੈ.

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਰ ਪਦਾਰਥਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ
ਅਜਿਹਾ ਬਣੋ ਕਿ ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੂਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।
ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ 'ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਪੈਰਾ -4 ਵਿੱਚ ਕੇ. ਹਾਸ਼ਿਮ(ਸੁਪਰਾ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲੇ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ ੧੩੩ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਆਮ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸਾਥੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਬਾਰੇ। ਉਹ ਸਬੂਤ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਕ

ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ
ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ,
ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਸਮਰੱਥ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੁਆਫੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇਵੇਗਾ
ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ

ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 308 ਦੀ ਧਾਰਾ 308 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਲੁਕਾ ਕੇ ਜਾਂ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਕੇ ਮੁਆਫੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਹੋਰ ਜੁਰਮ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ
ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਜੁਰਮ। ਧਾਰਾ 308 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ
ਬਿਆਨ ਜੋ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 164 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 308 (1) ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਸਮਰੱਥ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਆਫੀ ਮਿਲੀ ਹੈ
306. ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 308 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਤੀ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਵੀ ਸਥਿਰ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ
ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਗਵਾਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੰਦਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖੋ । <u>ਕੇਰਲ ਰਾਜ</u> 22.
<u>ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਤੇ ਮੁੱਲ</u>

ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੬੪ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਹੈ? ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ? ਜੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਗਵਾਹ? ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਟੁੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਕੋਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 164 ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਸਵੈਇੱਛਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 164 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਬਣਦਾ ਹੈ,

---

22 (2011) 5 ਐਸਸੀਸੀ 161

ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਜਾਰਜ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੋਰ । ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 23:

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ।

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 164 ਅਧੀਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰ ਸ਼ਾਜੀ ਬਨਾਮ
ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ।ਕੇਰਲ ਰਾਜ 24:

"15. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
ਧਾਰਾ 164 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਸਤੂ ਦੋ ਗੁਣਾ ਹੈ; ਪਹਿਲਾ, ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਸਟੈਂਡ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ।
164. ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ
ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਦੇਖੋ: ਜੋਗੇਂਦਰ ਨਾਹਕ ਅਤੇ ਹੋਰ।
v. ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1999 ਐਸਸੀ 2565: (1999 ਏਆਈਆਰ ਐਸਸੀਡਬਲਯੂ 2736); ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਰਾਜਮੁੰਦਰੀ ਬਨਾਮ ਡੰਕਨ ਐਗਰੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 2000 ਐਸਸੀ 2901) : (2000
ਏਅਰ ਐਸਸੀਡਬਲਯੂ 3150)।

ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 157 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਬਿਆਨ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਗਵਾਹ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ
ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸੋਮਰਸੋਲਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਅਸਲ ਸਬੂਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

---

23 ਏਆਈਆਰ 1998 ਐਸਸੀ 1376
24 ਏਆਈਆਰ 2013 ਐਸਸੀ 651

ਇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਵਾਂਗੇ
(ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.), ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੇ.ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 25. ਇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਲਬੀਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਦਲਬੀਰ ਕੌਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ । ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ[26] ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ -8 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"8. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"(1) ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ;

(2) ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਓਕੂਲਰ ਸਬੂਤ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹਨ ਆਦਿ;

(3) ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ;

(4) ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦਿਆਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ,
ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਈ ਹੈ;

---

25 (2018) 10 ਐਸਸੀਸੀ 593

26 (1976) 4 ਐਸਸੀਸੀ 158

(5) ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਵੀ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਤ ਹੋਣ 'ਤੇ

ਇੱ

ਕ ਤੱਥ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ; ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ।

ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ,
ਪਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੁਪਰਾ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਰਾਹੀਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ
ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ
ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦੇ ਡੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।

ਸ਼ਾਮਲ ਅਪਰਾਧਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 201, ਹੋਰ ◌ਾ◌ਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"201. ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੂਤ ਗਾਇਬ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਈ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਾ।—ਜੋ ਵੀ, ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਕਿ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਗਾਇਬ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੁਆਫੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਜੁਰਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਝੂਠਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

(347. ਜਾਇਦਾਦ ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਗ਼ਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਕਰਨਾ।—ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼
ਜਾਂ ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

75. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕਤਲ ਲਈ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

(364. ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ।—ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਗਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋਵੇ।
ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ 10 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

76. ਅਗਵਾ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 362 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਅਗਵਾ- ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 359 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਤੋਂ। ਅਗਵਾ ਅਤੇ ਅਗਵਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੪ ਅਤੇ ੩੬੫ ਵਿੱਚ।

77. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

365. ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ
ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਗ਼ਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਗਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਗਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਤਲ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387 ਇੱਕ ਤੀਜੀ, ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹੈ
ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

(387. ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਡਰ ਪਾਉਣਾ।—ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਜਾਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ (ਧਾਰਾ 360). ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਮਰਦ ਜਾਂ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਜਾਂ ਅਸਥਿਰ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ (ਧਾਰਾ 361)।
ਅਗਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 362 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ 365 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਗਵਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਵਾ, ਜੋ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਉਹ ਅਗਵਾ ਹੈ.
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365 ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ, ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਇੰਨਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ
ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਸੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ <u>ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।</u>

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਗ਼ਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਤਲ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੪ ਅਤੇ ੩੬੫ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਗਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਏ ਜਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 (ਉਕਸਾਉਣਾ) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕੀਰਿਅਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 149 ਸਾਬਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

<u>ਅਗਵਾ, ਸਬੂਤ</u>

1 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:

ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸੈਦਾਪੇਟ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮਹਿਲਾਪੁਰ ਹਿੰਦੂ ਸ਼ਾਸਵਥ ਨਿਧੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਐਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਨ
ਦਸ ਸਾਲ। ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਸੈਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ੂਗਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਉਹ ਸਵੇਰੇ 05.30 ਵਜੇ ਅਯਾਪਨ ਮੰਦਰ ਨੇੜੇ ਐਮਆਰਸੀ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 07.30 ਵਜੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਰਮੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀ ਵਾਕਿੰਗ ਲਈ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਘਰ। 30.12.2001 ਨੂੰ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਸਵੇਰੇ 05.30 ਵਜੇ ਸੈਰ ਕਰਨ ਗਏ ਸਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਟੀ-ਸ਼ਰਟ, ਬਲੈਕ ਟਰੈਕ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਜੁੱਤੇ ਪਹਿਨਦੇ ਸਨ। ਜੁੱਤੀਆਂ ਇੱਕ ਰੀਬੋਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ 30.12.2001 ਨੂੰ ਘਰ ਨਹੀਂ ਪਰਤਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਜਾ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਰੀਬੋਕ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਤੁਰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕ੍ਰਾਈਮ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰਟ ਅਤੇ ਪੈਂਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ,
ਐਵਰਮੈਂਟਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀਐਸਈ 1 ਹੈ. ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ 08.00 ਵਜੇ ਗਿਆ। ਅੰਨਾ ਨਗਰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਪਿਤਾ ਜੀ ਤਿਰੁਮੰਗਲਮ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਫਿਰ, ਉਹ ਗਿਆ
ਤਿਰੁਮੰਗਲਮ ਪੁਲਿਸ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਦੇ ਅੰਦਰ

ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੈਰ ਕਰਨ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪੁਲਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬਿਆਨ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ 05.03.2002 ਦਾ ਨਕੀਰਨ ਜਰਨਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਏ ੩ ਅਤੇ ਏ ੫ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਸਿਰਫ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਧੋਖਾ ਸੀ। 30.12.2001 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਗਏ
ਤੁਰਨ ਲਈ ਕ੍ਰੇਵ੍ਲ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਮਾਊਂਟ ਰੋਡ ਵਸੰਤ ਕੰਪਲੈਕਸ ਰੀਬੋਕ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਕੰਪਨੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦਾ ਆਕਾਰ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ (ਸੀਬੀਸੀਆਈਡੀ) ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੁੱਤੀਆਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਲਟ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। 30.12.2001 ਨੂੰ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਗਏ ਸਨ ਤੁਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਚਿੱਠੀ ਜਾਂ ਫੋਨ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਉਮਰ 30.12.2001 ਨੂੰ 52 ਸਾਲ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਿਆ। ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਡੀਓ ਕੈਸੇਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭਰਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਜਾਇਆ, ਉਹ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ. ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਏ ੩ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਏਡੀਐਮਕੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਸੀ

ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਡੀਐਮਕੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੀਬੀਸੀਆਈਡੀ ਨੇ 06.04.2002 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਡੀਓ ਕੈਸੇਟ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ ਉਸਦੀ ਸੀ
ਪਿਤਾ। ਸੁਝਾਅ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੀਡਬਲਯੂ 2-ਰਮੇਸ਼ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਕਾਰ ਡਰਾਈਵਰ ਹੈ।

ਜਵਾਬ: ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਵੇਰੇ 08.45 ਵਜੇ ਘਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰੇ 09.00 ਵਜੇ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸੀ। ਉਹ ਲਗਭਗ 09.00 ਵਜੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ
30 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਸੈਰ ਕਰਨ ਜ਼ਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੀ ਤੁਰਨ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦਿਨ। 29.12.2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।

ਪੀਡਬਲਯੂ ੩ ਅਗਵਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਲੰਕਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ 1991 ਵਿੱਚ ਚੇਨਈ ਆਇਆ ਸੀ। 2001 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕੁਸ਼ਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਰੇਗਾ

ਐਮ.ਆਰ.ਸੀ. ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੌੜਨਾ ਅਤੇ ਦੌੜਨਾ। ਉਸ ਦੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਮਾਸਟਰ ਸੇਲਵਰਾਜ ਹੈ। 30.12.2001 ਨੂੰ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਵੇਰੇ 05.30 ਵਜੇ, ਉਸਨੇ ਦੌੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਲਗਭਗ 75 ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਹ ਇੱਕ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੇ ਉਸ ਵੈਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸੇਲਵਮ ਉੱਥੇ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀ। ਉਹ ਸੇਲਵਰਾਜ ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਸੇਲਵਰਾਜ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਿਉਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸੰਬਰ ਵਿਚ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਵੇਰੇ 05.30 ਵਜੇ ਹਨੇਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ੭੫ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਮੀਟਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸਟਰੀਟ ਲਾਈਟ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਸਟਰੀਟ ਲਾਈਟ ਦੀ ਚਮਕ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਨਾ ਕਰੋ।

ਅਗਲਾ ਗਵਾਹ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਹੈ. ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:

ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਫ 1999 ਤੋਂ, ਉਸਨੂੰ ਡਾਇਬਿਟੀਜ਼ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਐਮਆਰਸੀ ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਸੈਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 05.30 ਵਜੇ 30.12.2001 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 05.45 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਮਆਰਸੀ ਨਗਰ, ਕਸਤੂਰੀ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਪੈਦਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਚਮਕਦਾਰ ਜੁੱਤੀਆਂ, ਸੈਂਡਲ ਰੰਗ ਦੀ ਟੀ-ਸ਼ਰਟ ਅਤੇ ਡਾਰਕ ਪੈਂਟ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਾਰ ਕੀਤਾ

ਉਹ। ਉਸ ਨੂੰ 14-ਫੋਟੋ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤਕ। ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ 'ਚ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਖਬਾਰ 'ਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਟੀਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 13 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਬਾਲਨ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੩ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ
ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1, 2, 3 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ. ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੈਰ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੩ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੈਰ ਲਈ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੩ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰੂਤੀ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵੈਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਤੱਥ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ. ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੇਖੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ 30.12.2001 ਨੂੰ ਏ 9 ਦੇ ਘਰ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਏ 3 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਾਇਕ [ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ] ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹਨ
(ਮ੍ਰਿਤਕ)] ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। 11 ਹੈ
30.12.2001 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ (ਏ 9 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ), ਇੱਕ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ (ਏ 4 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਕਾਰਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ੈਨ ਕਾਰ (ਏ 3 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਆਈ। ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਏ 4, ਏ 11, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਫੋਰਡ ਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਇਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਗਵਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਜ਼ੈਨ ਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 31.12.2001 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਚੇਨ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰੇ ਸਟੀਲ ਦੀ ਖਾਟ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਾਲੀ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਸੈਂਡਲ ਰੰਗ ਦੀ ਟੀ-ਸ਼ਰਟ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਏ 5, ਏ 6, ਏ 7, ਏ 8, ਏ 10, ਏ 11 ਅਤੇ ਏ 14 ਸਨ, ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਸਨ.
ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 3 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਹੀ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ 10 ਅਤੇ 11, 3 ਅਤੇ 13 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ,
ਸਿੱਟਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸੇ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਏ 3, ਏ 4 ਤੋਂ ਏ 8, ਏ 10, ਏ 11 ਅਤੇ ਏ 14 ਤੋਂ ਏ 17 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ (ਏ 10 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ)।

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤ
ਝੂਠਾ ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ

32- ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ-27-ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 33-ਕਾਮਰਾਜ, ਜੋ ਚੇਨਈ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜਨਰਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।
ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ, ਉਸ ਕੋਲ ਆਏ. ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 33 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਯਾਨੀ ਰਾਜਮਨੀ ਚੇਟੀਅਰ 61 ਸਾਲ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਸੀ, ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।
01.01.2002 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 06.00 ਵਜੇ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਕਾਰਨ। ਉਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਉਸ ਲਈ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 32 ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 33 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਵੇਗਾ (ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ). 33 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਉਹ 32 ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ
ਪਿਛਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 33 ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 32 ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਪੀ 27-ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 32 ਨੇ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 33 ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਛੋਟਾ ਚਾਚਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਚੌਕੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ 02.01.2002 ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 02.01.2002 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੀ 27 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ 01.01.2002 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੀਡਬਲਯੂ 33, ਹੋਰ ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:
ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
32 ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਹ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ
ਸਾਲ। 01.01.2002 ਨੂੰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਪਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਮੀਕੰਨੂ-ਏ 13 ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਏ 3 ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਸਮੀਕੰਨੂ ਦੁਆਰਾ ਏ ੩ ਦੇ ਘਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਏ ੩ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੋਲਾਥੂਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਕੀਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੩ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਾਹਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੂੰ 3 ਦੁਆਰਾ 50/- ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਆਟੋ ਰਾਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਏ ੩ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਮਨੀ ਚੇਟੀਅਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। 33 ਨੇ 32 ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਪਿਛਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ। ਉਹ ਆਟੋ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। 32 ਉੱਥੇ ਸੀ
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੋਲਾਥੂਰ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਕੀਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।
32 ਨੇ 33 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲੈਟਰਹੈਡ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ
ਇਸ ਨੂੰ 3 ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਪੀ ੨੭ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਏ 3 ਅਤੇ ਏ 13 (ਸਮੀਕੰਨੂ) ਦੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮਿਤੀ 01.01.2002 ਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ
ਇਸ ਲਈ. ਉਸਨੇ ਐਚ ਟੀ ਆਈ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਏ ੧੩ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ

ਦੋਸ਼ੀ-ਸਮੀਪੰਨੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਏ-3 ਲੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਡਰ ੋਂ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਅਟੱਲ ਅਨੁਮਾਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ:

3 ਨੇ 13 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ 3 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੈ ਪੀਡਬਲਯੂ 32-ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਮਨੀ ਚੇਟੀਅਰ ਦੀ ਮੌਤ 01.01.2002 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ।

ਹੁਣ, ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜਮਨੀ ਚੇਟੀਅਰ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ? 38 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਰ ਗਿਆ. ਫਿਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 36-ਆਫਿਸ ਸਹਾਇਕ ਇੰਚਾਰਜ ਨੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 32 ਅਤੇ 33 ਦੇ ਸਬੂਤ, 3 ਅਜਿਹਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੯ ਦੇ ਸਬੂਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਏ '8' ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ 01.01.2002 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਦੁਆਰਾ ਦੇਰ ਰਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੀ।

<u>ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ</u>

92. ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਬੂਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

09 ਵੈਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨੰਬਰ ਹੈ। ਟੀਐਨਏ 7484. 5 ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੦ ਨੇ ਏ ੯ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਾਹਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੪੪ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਵਾਹਨ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

. ਅਗਲਾ ਵਾਹਨ 02343 ਹੈ. ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 24.12.2001 ਨੂੰ, 9 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 3 ਇੱਕ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ-ਐਮਓ 6 ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਾ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ-ਐਮਓ 10 ਵਾਪਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਏ9 ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੈਨੇਡੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 30 ਦੇ ਜੀਜਾ ਜੈਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਐਮਓ 9) ਦੀ ਗੱਡੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਏ 3 ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 24-ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਏ.6 ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਕੇ ਐਮ.ਓ.8 ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੋਈ, ਵੈਨ ਨੰਬਰ 1. -22--343. ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ "ਮੈਂ ਏ 6 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਏ 8 ਦੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ".

37 ਹੈ ਜਿਸਨੇ 24.12.2001 ਨੂੰ ਖਰੀਦੇ 8 ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 10 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੈੱਲ-ਫੋਨ 'ਤੇ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ
ਵੈਨ ਲਈ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ. ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ
ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 24 ਏ 8 ਦੀ ਪਛਾਣ ਏ 6 ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਨਹੀਂ
ਸ਼ੱਕ, 37 ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਲਟ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਰਾਜ।

ਏ3 ਨੇ ਪੀ 20 ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਮਓ 12 ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੋਈ- ਮਾਰੂਤੀ ਜ਼ੈਨ ਕੋਲ ਨੰਬਰ ਸੀ। 9--99. ਪੀਡਬਲਯੂ
16 ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਮਓ 12 ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਵੰਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ ਏ 3 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਫਰਵਰੀ, 2002। ਇਹ ਉਹ ਵਾਹਨ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
30.03.2001, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਿਨ, ਦੋ ਹੋਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ. ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ
10 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

9 ਨੇ 37 ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। 41 ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਮਓ7-ਮਾਰੂਤੀ ਓਮਨੀ ਵੈਨ, ਗੋਲਡਨ ਕਲਰ ਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਨਹੀਂ। 228853, ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. 18 ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ 9 ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਰ ਵਾਰ ਏ9 ਨੂੰ ਐਮਓ7-ਗੋਲਡਨ ਰੰਗ
ਦੀ ਮਾਰੂਤੀ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਉਸਨੇ 01.01.2002 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਇਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਸਿਰਫ 02.01.2002 ਨੂੰ। ਇਹ ਉਹ ਵੈਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ
ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਅਤੇ, ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 35-ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਇਸ
ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ.

ਏ ੯ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਵੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਮਓ ੧੩ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਹਨ ਦਾ
ਨੰਬਰ 049657 ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 15 ਕਾਰਾਂ ਦਾ ਡੀਲਰ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ. ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਏ ੯ ਨੂੰ ੩੦
ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਏ ੯ ਟਾਟਾ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ
ਸੂਮੋ ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ 15,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਐਡਵਾਂਸ ਦਿੱਤਾ
ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਰੂਤੀ ਜ਼ੈਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸੂਮੋ ਲੈ ਲਈ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਹ ਆਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ
ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਆਪਣੀ ਦਿੱਖ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ
30.12.2001 ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਦੇ ਨਾਲ। ਲਿੰਕ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

v. 4 ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਵ੍ਹਾਈਟ ਕਾਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 100 ਹੈ। -10-5555. ਇਸ ਨੂੰ 6 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਦੁਆਰਾ ਏ ੩ ਤੋਂ ਏ ੯ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਏ4 ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਕਾਰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ
ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ
ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਸਬੂਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 10) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਰ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਏ 15 ਨੇ ਪੀ 51-ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਮਓ 10- ਹੀਰੋ ਹੋਂਡਾ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਰੀਬੋਕ ਜੁੱਤੀ (ਉਹ ਜੁੱਤੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਪਹਿਨਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੀ ਸਾਈਡ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ) ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੁੱਤੀ ਨੂੰ ਐਮਓ 1 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਹੋਰ
ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਬਾਰੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ.

ਇਸ ਜੁੱਤੀ ਨੂੰ 1 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 48 ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ. ਇਸ ਵਾਹਨ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ 15 ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

<u>ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ</u>

ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ 11. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ 11 ਸਾਥੀ ਹਨ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ 11 ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ.

10 ਦੀ ਜਾਂਚ 30.10.2003 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 01.01.2002 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਆਓ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ੧੯੮੪ ਤੋਂ ੧੯੯੫ ਤੱਕ ਤੰਬਰਮ ਵਿੱਚ ਚੌਲਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1995 ਤੋਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਉਦੈ ਕੁਮਾਰ (ਨੌਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ) ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ 1985 ਤੋਂ ਵਲੂਵਰ ਟ੍ਰੈਵਲਜ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ। 1998 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 11 ਵੀ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ। ਨੌਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ 1999 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪਾਂਡੀ-ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਮੁਦੀਚੁਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਮੀਸੇਲੀ ਕੰਪਨੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜ

ਵਾਬ: ਉਹ ਘਾਟੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ੧੧ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪਾਂਡੀ ਦੇ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਖਰੀਦੀ ਇਕ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਬੰਧ ਸਨ।
ਕਾਰ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਟੀਐਨ-10ਐਫ-5555 ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ
ਉਦੈ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸੁਲ੍ਹਾ। 2001 ਵਿੱਚ, ਉਦੈ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ
ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਏ ੩ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਏਡੀਐਮਕੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਘਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ 11, ਉਦੈ ਕੁਮਾਰ-ਏ 9 ਅਤੇ
ਏ-3 ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਮੁਦੀਚੁਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਵਰਮੀਸੇਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ

ਸੀ ਤੀਜਾ ਦੋਸ਼ੀ। ਤੀਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਸਕ੍ਰੀਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਨੌਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੋ ਖਾਟਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਇਕ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਦੋ ਖਾਟਾਂ ਮੰਗੀਆਂ,
ਉਸ ਦਾ ਦੋਸਤ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਕੁਰਸੀਆਂ, ਨੌਵੇਂ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਪੱਖਾ
ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਬੈੱਡ ਪੈਨ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 10, ਏ 9 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੁਆਰਾ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੰਡੋਜ਼ ਲਈ ਸਕ੍ਰੀਨ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ
ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਮਿਲੇਗਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਆਪਣੀ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਮੰਗਣ 'ਤੇ ਕਾਰ ਨੂੰ ਨੌਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। 05.12.2001 ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਦਿਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਥਾਣੇ ਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ
ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼। ਉੱਥੇ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ। ਈ ਪੀ ਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ੧੧ ਨੇ ਨੌਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਸੀ।
ਤੀਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। 10 4, 6 ਅਤੇ 11 ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 3 ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹਵਾਲਾ ਹੈ
1, 2 ਅਤੇ 12 ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਲਈ। 10 ਨੇ 5 ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਏ 3, ਏ 9 ਅਤੇ ਏ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ. ਏ 1 ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀਆਈਪੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਵੀਆਈਪੀ ਵਜੋਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ੧੧ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਉਦੈ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ 1,10,000/- ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ-
9, 3 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੈਸੇ ਵਜੋਂ। ਪੈਸਾ ਏ 2 ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

<u>ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ 30.12.2001 ਨੂੰ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ - ਮੁੱਖ ਤੱਤ</u>

ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 08.30 ਵਜੇ ਏ9 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੋਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ। 10 ਨੂੰ 11 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ

ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਏ ੫ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਈਕ ਦੁਆਰਾ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਏ ੯ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਸੀ। ਫੈਕਟਰੀ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਏ 9 ਤੋਂ ਫੋਨ ਆਇਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਬੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਸੈੱਲ ਫੋਨ ਪੀਡਬਲਯੂ 34- ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪਾਂਡੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ 34-ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪਾਂਡੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ

ਚਾਬੀ ਸੌਂਪ ਦਿਓ। ਉਸਨੇ ਚਾਬੀ ਏ ੩ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਆਟੋ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਚਾਬੀ 5 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 3 ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ

ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਏ 9 ਦੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ. 10 ਨੇ 3 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ

ਉੱਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ, 1 ਅਤੇ 2 ਉੱਥੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏ 3 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਹੋਟਲ ਹੇਨਕਾਲਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਮਰਾ ਹੈ

1 ਲਈ ਬੁੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਸ਼ਾਮ 05.00 ਵਜੇ, ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਨੂੰ ਏ 3 ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

31.12.2001 - ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ

ਉਦੈ ਕੁਮਾਰ-ਏ9 ਸਵੇਰੇ 08.30 ਵਜੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਹੇਂਕਾਲਾ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, 3 ਆਇਆ. 3 9 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, 9 ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਅਤੇ

ਸੈਂਡਲ ਰੰਗ ਦੀ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਲੈ ਕੇ ਆਈ। ਏ 3 ਪੀਡਬਲਯੂ 10, ਏ 9 ਅਤੇ ਏ 1 ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। 9 ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਪਰੋਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 10) ਅਤੇ ਏ 1 ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਕੁਰਸੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੀ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਰੇ ਸਟੀਲ ਦੀ ਖਾਟ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਕਾਲੀ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਸੈਂਡਲ ਰੰਗ ਦੀ ਟੀ-ਸ਼ਰਟ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਨੇਵੀ ਨੀਲੇ ਜੁੱਤੇ ਸਟੀਲ ਦੀ ਖਾਟ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸਨ। 1 ਨੇ 9 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀਆਂ ਕੈਸੇਟਾਂ (ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋ) ਅਤੇ 2 ਤੋਂ ਦੋ ਖਾਲੀ ਕੈਸੇਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਟੇਪ ਰਿਕਾਰਡਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ। 3

ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ 10 ਅਤੇ 9 ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ। 10 9 ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਫਿਲਿਪਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰੋਂ ਟੂ-ਇਨ-ਵਨ ਟੇਪ ਰਿਕਾਰਡਰ ਅਤੇ ਏ 2 ਤੋਂ ਦੋ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀਆਂ ਕੈਸੇਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਦੋ ਖਾਲੀ ਕੈਸੇਟਾਂ ਵੀ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਪਰੋਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਏ ੩ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਕੱਪੜਾ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। 10 ਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ

ਡਰੇ ਹੋਏ। ਏ ੩ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਵੇਗਾ। ਏ 3 ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰੇਗਾ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਓ। ਏ 3 ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਅਸੀਂ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਹੀ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ"। ਉਹ ਬਹੁਤ ਡਰੇ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ 07.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ 30.12.2001, 9 ਨੇ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

01.01.2002

ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੇਰੇ 10.30 ਵਜੇ ਹੋਟਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, 3 ਉੱਥੇ ਆਇਆ। 3 ਨੇ 9 ਨੂੰ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਮੰਗੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ਏ ੯ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਦੱਸੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, 3 ਨੇ ਦੱਸਿਆ 9 ਇੱਕ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਲੂਮੈਕਸ ਲਾਈਟ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਐਂਬੂਲੈਂਸ। ਏ 3 ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਵਿਗੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਕਾਨਾਂ ਬੰਦ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਛੁੱਟੀ ਸੀ (ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ)। ਦੁਆਰਾ
ਰਾਤ 8.00 ਵਜੇ ਨੌਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਕੋਲੋਂ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਖੋਹ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਛੇਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸੰਪਤ (ਏ 11) ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। 10 11 ਨਾਲ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਵਰਗੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ। 10 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ
ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਤ 08.45 ਵਜੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 09.00 ਵਜੇ ਮੁਦੀਚੁਰ ਪਹੁੰਚੇ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਸੀ। 6 ਗੇਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਗੋਲਡਨ ਰੰਗ ਦੀ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ ਪੈਦਲ ਚੱਲ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। 5 ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ. ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ
ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਉੱਪਰੋਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਹੱਥ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਸੈਂਡਲ ਰੰਗ ਦੀ ਟੀ-ਸ਼ਰਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਸੀ ਸਲੈਬ ਵਰਗੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਲੋਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 5 ਮੋਟਰ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ
ਬਾਈਕ। ਇਹ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ. 10 5, 6, 7, 8, 10, 11 ਅਤੇ 14 ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 31.12.2001 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ)। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜੋ ਲਾਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸਨ
ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਏ6, ਏ7, ਏ8 ਅਤੇ ਏ11 ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ।

ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦਾ ਆਪਣੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ:

30.12.2001 ਨੂੰ ਉਹ ਵਰਮੀਸਿਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ [ਇਹ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗਿਆ ਸੀ
30.12.2001 ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ]। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਰਾਸ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 30 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 8.30 ਵਜੇ ਉਹ ਚਾਬੀ ਲੈਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਥੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਸਵੇਰੇ 9.30 ਵਜੇ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਨਹੀਂ ਗਿਆ (ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਸਲ ਵਿੱਚ 30 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਗਿਆ ਸੀ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਾਸ ਐਚ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ

ਜਾਂਚ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸਨ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਹੋਟਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਚੈੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ 02.01.2002 ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ 01.05.2002. ਡਰ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਡਰ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਉਹ ਨੱਕੇਰਨ ਗੋਪਾਲ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ

31.12.2001, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ. 5.12.2001 ਤੋਂ ਲਗਭਗ 15-20 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ 3 ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 4 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 5.12.2001 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 3 ਨੇ ਉੱਥੇ ਉਪਲਬਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਐਮ ਕੇ ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ
ਹੜ੍ਹਤਾਲ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਰਾਸ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏ ੧੦ ਅਤੇ ਏ ੧੪ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਵੀ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਰਮੀਸਿਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਪਖਾਨੇ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਹੈ। (ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਹ

ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਖਾਨਾ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਬੈੱਡਪੈਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਾਂਡੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ 34) ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਡਵਾਂਸ ਰਕਮ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ
ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਮੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ
ਲਗਭਗ ਵੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ 50 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ (ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 01.01.2002 ਨੂੰ)। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵੇਖੀ ਗਈ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਉਹ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਮਿਲੀ ਸੀ।

ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸਾਥੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੇ ਕੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ 10
ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11, ਦੋਵੇਂ ਸਾਥੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ.

ਉਹ 9 ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ 10 ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਰੇਤ ਖੱਡ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ। ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 9 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੋਲਿੰਗ
ਬੂਥ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਏ 9 ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਏ.ਡੀ.ਐਮ.ਕੇ. ਅਤੇ ਏ.3 ਬਾਰੇ, ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਉਹ ਕੁਝ ਘਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ, ਮਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਰਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਏ 3 ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।
ਉਹ ਨਿਵੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ 9 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ 10 ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ
34 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਓ। 3 ਨੇ 9 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਹ 3 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ
ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਤੋਂ ਏ ੯ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਏ ੩ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 05.12.2001 ਨੂੰ, 9 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ 10 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ 3 ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀ ਏ ੩ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ 4, 6 ਅਤੇ 7
ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ 3 ਨੇ ਦੱਸਿਆ
9 ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਆ ਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਏ ੩ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫੋਰਡ
ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ 12 ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ 5 ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ
ਹੈ ਜਿਸਨੇ 1 ਸੇਂਥਿਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। 30.12.2001 ਨੂੰ, ਸਵੇਰੇ 8.30 ਵਜੇ, 10 ਨੂੰ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਉਸ ਨੂੰ ਏ 9 ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ. ਉਹ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ
10 ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਏ ੯ ਉਸਨੂੰ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਦੀਚੁਰ ਰੋਡ ਜੰਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੱਧੇ
ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਆਈ ਅਤੇ ਏ 3 ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਏ 9 ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਏ 9 ਨੇ
ਉਸ ਨੂੰ ਏ ੩ ਨੂੰ ਆਟੋ ਰਾਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। 10 ਅਤੇ 5 ਉੱਥੇ ਸਨ
ਫੈਕਟਰੀ। 3 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਤਿਆਰ ਹੈ? ਈ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਤੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਚਾਬੀ
ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਏ ੫ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।
ਲਗਭਗ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਏ 9 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗੇਟ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਪਹਿਲੇ,
ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਅਤੇ ਮਾਰੂਤੀ ਜ਼ੈਨ ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫੋਰਡ ਕਾਰ ਤੋਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਤਰ ੇ। ਉਹ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਲੈ ਆਏ
ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਲੈ ਗਏ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪੈਂਟ, ਚੰਦਨ ਰੰਗ ਦੀ ਟੀ-ਸ਼ਰਟ ਅਤੇ ਜੁੱਤੀਆਂ। ਜ਼ੈਨ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਹਰ ਆਏ। 9 ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਲਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ
ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ 3 ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਜੀ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਏ 4, ਏ 11, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17
ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਟਿਫਿਨ ਪਾਰਸਲ ਲੈ ਕੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏ 6,
ਏ 15 ਅਤੇ ਏ 7. ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੋਨ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਟਲ
ਹੇਨਕਾਲਾ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਕਮਰਾ ਨੰਬਰ 207 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ 9, 10 ਅਤੇ 1 ਵੇਖੇ। ਉਹ 1 ਦੌਰਾਨ ਰਿਹਾ

ਉਸ ਰਾਤ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਭਾਵ 31.12.2001 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 6.00 ਵਜੇ, ਉਹ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ 30.12.2001 ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਠਹਿਰਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ੧੦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਰੀਦਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੁਪਹਿਰ 12 ਵਜੇ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ 10 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ, ਬੀਪੀ ਦੀ ਗੋਲੀ ਅਤੇ ਸਿਰ ਦਰਦ ਦੀ ਗੋਲੀ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਏ 5 ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਖਰੀਦਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ (1.1.2001). ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ 9 ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਫਿਨ ਲੈਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ। 5 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਏ 9 ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਰਾਤ 8.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਹੇਂਕਾਲਾ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ... ਉਹ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀ ਕਿ ਏ 3 ਅਤੇ ਏ 9 ਨੇ ਇੱਕ ਵੈਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਏ 9 ਨੇ ਇੱਕ ਵੈਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਓ ਅਸੀਂ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਵੇਖੀਏ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਰਾਹੀਂ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਗਏ। ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਗੇਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ। ਫਿਰ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੨ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਬਾਈਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗੇਟ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 5 ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਟੀ-ਸ਼ਰਟ ਚੰਦਨ ਦਾ ਰੰਗ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਧੋਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਈ ਏ ਪ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੈਨ ਉੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। 5 ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਰਾਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੈਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 22--8853 (7) ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਨੰਬਰ ਟੀਐਨ 10-ਐਫ 5555 (ਐਮਓ 6) ਹੈ। ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਨੰਬਰ ਟੀਐਨ 02-ਜ਼ੈਡ-99 (ਐਮਓ 12) ਅਤੇ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਨੰਬਰ ਟੀਐਨ-04-ਬੀ-9657 (ਐਮਓ 13) ਹੈ। 11 ਉਸ ਬਾਰੇ ਅਤੇ 10 ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਡੂਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ। 10 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ 3 ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿਤੇ ਲੀਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕ੍ਰਾਸ ਵਿਚ ਉਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:

ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਟੀਵੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਾਪਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਟੀਵੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ 30.12.2001 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.30 ਵਜੇ ਉੱਪਰਲੇ ਮੰਜ਼ਲ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਵਰਮੀਸੇਲੀ ਕੰਪਨੀ। ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚ (ਐਮਓ 6) ਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ. ਮੁਦੀਚੁਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਏ 9, ਏ 3, ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਅਤੇ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ

ਇਕੱਲੇ। ਉਹ ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਰੋਡ 'ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਏ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਖਾਟ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ, ਏ 9 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ.
ਤਿੰਨ ਖਾਟਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਖਾਟ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 5.12.2001 ਨੂੰ ਉਹ 3 ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪਛਾਣ ਨਿਸ਼ਾਨ
ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚਕਰਤਾਵਾਂ ਦੌਰਾਨ ਏ ੩ ਅਤੇ ਉਮਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਏ 4, ਏ 11 ਅਤੇ ਏ 17 ਨੂੰ ਚਾਰ ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਏ 3- ਮਨੀਕਮ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੌਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਟਿਫਿਨ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 1 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਰਾਤ 9.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਥੋਂ ਗਏ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਨੇ ਕੀਤਾ
ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਨਾ ਦਿਓ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ 3 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 05.12.2001 ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 30 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਪ੍ਰਛਾਣ ਪਰੇਡ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਏ ੩ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ।
ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ (ਐਮਓਆਈ)। ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦੱਸਦਿਆਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਨਾ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ 16 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਵੀ ਸੀ
ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 10 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ

ਈ ਅਤੇ ਉਹ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਨਕੀਰਨ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਪਲੱਸ 2 ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਘਰ ਲੈਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ। ਏ ੯ ਰਾਜ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪੁਰਾਚੀ ਭਾਰਤਮ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ।
ਉਹ ਏਡੀਐਮਕੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 9 ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ 9 ਜਾਂ 10 ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕੰਮ। ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਰੰਗ, ਕੱਦ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਗੇਟ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵਾਪਰ ਰਹੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਸੀ
ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲੈ ਗਈ ਜੀ
ਫੈਕਟਰੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੈਨ 22--8853 ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਮਓ 6 ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ, ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ।

34, ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ?

ਅਗਲਾ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੪ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਆਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਲੀਆ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

1999 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਕਾਰਨ 9 ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ 10 ਅਤੇ 11 ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। 10 ਅਤੇ 11 ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। 29.11.2001 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.00 ਵਜੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11
ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਕਮਰਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਉਹ ਮੀਟਿੰਗ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਾ ਆਵੇ। 5 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਟ, ਡਾਇਨਿੰਗ ਟੇਬਲ, ਕੁਰਸੀ, ਪੈਡਸਟਲ ਫੈਨ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ। 10 ਨੂੰ, 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੰਗਾ ਨਗਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ
ਮਨੀਕਮ-ਏ 3 ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸ਼ਾਟ ਸੀ। (ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 10 34 ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ।) ਉਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਸਕੱਤਰ ਸੀ। ਉਹ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਚਲਾ ਗਿਆ। 30.12.2001 ਨੂੰ,
ਸਵੇਰੇ 08.30 ਵਜੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਬਾਲਾਮੁਰੂਗਨ-ਏ 5 ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ 34)
ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੇਮਾਈ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਤੈਅ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਏ 9 ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸੇਮਾਈ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰੇਗਾ। 34 ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ
ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਾਮ 05.00 ਵਜੇ, ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ
ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਚੰਦਰੂ, ਵੇਣੂ, ਡਰਾਈਵਰ ਕਰੁਪੀਆ ਨਾਲ ਗਿੱਲਾ ਸੇਮੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਅਤੇ ਏ 5 ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੇਮੀਆ ਨੂੰ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਲੋਡ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਅਤੇ ਏ ੫ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਸੇਮੀਆ ਲੈ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ।
ਉਹ ਸੇਮੀਆ ਨੂੰ ਏਜ਼ੀਚੁਰ ਲਿਜਾਣ ਅਤੇ ਸੇਮੀਆ ਨੂੰ ਸੁਕਾ ਕੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਭੇਜਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 01.01.2002 ਨੂੰ, ਕੰਪਨੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਹ

ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਹ 2ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11.00 ਵਜੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਤਨਮ, ਚਾਮੁੰਡੇਸ਼ਵਰਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਲਾਈਟਾਂ ਸਨ

ਸੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਬਾਹਰਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਸੀ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਘਰ ਗਿਆ

ਇੱ

ਕ ਜਨਤਕ ਬੂਥ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਪਰ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਮਿਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਤਾਲਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਚੇਨ ਨਾਲ ਜ਼ਖ਼ਮ ਸੀ ਪਰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਪਰ ਜਾ ਕੇ ਸਿਗਰਟਾਂ, ਬੀਅਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬੋਤਲਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਖਾਟ ਨੁਕਸਾਨੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈੱਡਪੈਨ ਸੀ। 34 ਪਾਇਆ ਗਿਆ
ਬਾਹਰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਪਿਸ਼ਾਬ। ਦੁਪਹਿਰ 12 ਤੋਂ 12.30 ਵਜੇ ਇਕ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਆਈ ਅਤੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਥੇ ਪਿਆ ਸਾਮਾਨ ਮੰਗਿਆ।
ਉਹ ਉੱਪਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੱਤੇ ਦਾ ਡੱਬਾ, ਇੱਕ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜੁੱਤੇ ਲੈ ਗਿਆ
ਕਾਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੈ ਗਿਆ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੀ ਬੋਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਪਹਿਰ 02.00 ਵਜੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ 34

ਸੀ ਚਾਮੁੰਡੇਸ਼ਵਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਔਰਤਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਐਮਓ ੧ ਸੀਰੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਉਸਨੇ 3, 9 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ।

ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:

ਉਸਨੇ 3 ਨੂੰ 10, 12 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। 30.12.2001 ਨੂੰ, ਸਵੇਰੇ 08.30 ਵਜੇ, ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਚਾਬੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। 5 ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਗਿਆ
ਉੱਪਰ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਟੀਵੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖ਼ਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਈ ਸੀ। 10 ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ
ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਸਨ।

<u>ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ 31</u>

ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਕਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਮੁੰਦਰੇਸ਼ਵਰੀ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 31 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

34 ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। 10 ਅਤੇ 11 1999 ਦੌਰਾਨ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ 16 ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਸੀ। ਉਹ ਹਾਜ਼ਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ 29.11.2001 ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਆਏ
6 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। 30 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਉਹ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਚ ਸੀ

ਐਤਵਾਰ। 31 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਮੀਸੇਲੀ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਕ ਕਰਨ ਲਈ ਏਜ਼ੀਚੁਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰਸੈਂਟ ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। 2 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 31, ਨਾਗਾਰਾਥੀਨਮ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਮੁੱਖ ਗੇਟ ਬੰਦ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਫ਼ੋਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ

ਕਾਲੂ ਕੁਰਨ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਗੇਟ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਚੇਨ ਸੀ ਨਾਲ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਪਰ ਗਏ ਤਾਂ ਖਾਟ ਮਿਲੀ

ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਲਾਈਟਾਂ ਸੜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬੋਤਲਾਂ ਅਤੇ ਟੁਕੜੇ

ਸਵੇਰੇ 11.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉੱਪਰ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਕੁਝ ਲੈਣ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਐਮ.ਓ.ਆਈ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਰੀਬੁੱਕ ਜੁੱਤੀ ਲੈ ਲਈ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਵਾਰ, ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੋਰੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੁਪਹਿਰ ਕਰੀਬ 02.30 ਵਜੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਸਫਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਬਦਸੂਰਤ ਕਿਉਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਔਰਤਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ

ਕਿ 18 ਮਾਰਚ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੇਖਕੇ

ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 2 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਖਾਟ ਬਾਰੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਾਟ ਅੰਦਰ ਹੈ

ਹਰਾ ਰੰਗ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੪ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਦੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਪੁਲਿਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਂਡਪੈਨ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨਾਲ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ

ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ। ਉਸਨੇ ਜੁੱਤੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। <u>ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਬਾਰਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹਨ</u>

<u>ਅਪੀਲਕਰਤਾ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੱਗਰੀ</u>

25.3.2002 ਨੂੰ ਉਸਦੀ (3) ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ 26 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ .-02-ਈਜ਼ੈਡ-99 ਵਾਲੀ ਮਾਰੂਤੀ ਜ਼ੈਨ ਕਾਰ ਦੀ ਖੋਜ ਹੋਈ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੬ ਨੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਵਾਹਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20 ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਭਾਗ ਹੈ।

16 ਨੇ 3 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 16 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਰੂਤੀ ਕਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਮਓ 12 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਵੰਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ ਏ 3 ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ, 2002 ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 16 ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਰੂਤੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂ

ਕਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 30.12.2001 ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਏ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ, ਏ 9 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੋਨ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੇਟ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।
ਫਿਰ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਕਾਰ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਰੂਤੀ ਜ਼ੈਨ ਕਾਰ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ
ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। 11 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ। ਉਹ 4, 11, 16 ਅਤੇ 17 ਹਨ। 5 ਜ਼ੈਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ
ਕਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ 05.04.2002 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਫੋਟੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਏ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੈਸੇਟ, ਅਤੇ ਬਿਟ ਪੇਪਰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਮਓ 28 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
33.

ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਗਲੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਝੂਠੇ ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਹੇਠ ਲਿਖੇ:

3 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, 32 (ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ) ਜੋ 33 ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੮ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ
ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ (ਰਾਜਮਨੀ ਚੇਟੀਅਰ) ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਪੀਡਬਲਯੂ 32 ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਪੀਡਬਲਯੂ 36- ਕਬਰਸਤਾਨ ਦੇ ਦਫਤਰ ਸਹਾਇਕ ਇੰਚਾਰਜ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 02.01.2002 ਨੂੰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 36) ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੱਸਿਆ, (ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ) ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਆਈ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ
ਉਸ ਦਿਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 27 ਹੈ।
ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਨੇ ਵੀ 01.01.2002 ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।
ਇਸ ਵਿੱਚ 19. ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਏ ੩ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ
ਇਹ ਮੌਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦੇ ਸਸਕਾਰ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 52 ਸਾਲ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 60 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 6 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਹੈ

60 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 3 ਵੱਲੋਂ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ 13 ਇੱਕ ਦੂਤ ਸੀ (13 ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ), ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਰਸਤਾ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਜਿਸ ਲਾਸ਼ ਦਾ 01.01.2002 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਰਾਹੀਂ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸ ਦੀ ਸੀ
ਮ੍ਰਿਤਕ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਝੂਠਾ ਨਾਮ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ
ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ
ਪਰ ਇਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਲੜੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿਚ ਏ 3 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ. ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੜੀ ਹੈ ਜੋ
ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਅਗਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ, ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ
ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਤਹਿਤ। 10 ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਿਆ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ।

ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਤਲ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਜੁਰਮ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਪਸ ਡੇਲਿਕਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ
ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰੋ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਘਾਤਕ ਹੈ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ। ਪੀਡਬਲਯੂ 32, ਪੀਡਬਲਯੂ 33 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 36 (ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 38 ਦੇ ਸਬੂਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ. ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ 3 ਦਾ ਹੱਥ, ਅਰਥਾਤ, ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਚੋਣ, ਵਾਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਤੋਂ,
ਕੈਦ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸਸਕਾਰ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ 10 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏ 3 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ
ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਐਮਓ ੨੮ ਅਤੇ ਐਮਓ ੩੩ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੋ।

<u>ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 (4)</u>

4 ਨੂੰ 09.04.2002 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ-ਪੀ34 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 39 ਨੇ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਨਾਲ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਵ੍ਹਾਈਟ ਕਾਰ 1075554 ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕਾਰ ਖਰੀਦੀ ਸੀ
ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਨਵੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, 9 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੀ ਫੋਰਡ ਕਾਰ ਲਈ ਪੁੱਛਿਆ। 9 ਨੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 10 ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ
ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਕਾਰ ਨੂੰ ਏ 9 ਦੇ ਘਰ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ. ਏ-3 ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਵਿਜੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 05.12.2001 ਨੂੰ, 3 ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸੀ
ਉਹ ਕਾਰ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ 4 ਦੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ

ਉਸ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਉਕਤ ਕਾਰ ਉਦੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਏ 3 ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 9 ਵੁੱਡਲੈਂਡਜ਼ ਹੋਟਲ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰ ਵਿਚ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ. ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਏ ੩ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸੇ ਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੁੱਡਲੈਂਡਜ਼ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਾਮ 07.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, 3, 9 ਅਤੇ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ
ਉਸੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ। ਉਹ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਏ 5 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, 30.12.2001 ਨੂੰ, ਸ਼ਾਮ 05.00 ਵਜੇ, 3 ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ
ਕਾਰ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਾਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਰਈ ਪਾਂਡੀ ਤੋਂ 3,60,000/- ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਾਹਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 11 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ, 11
30.12.2001 ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਤਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਲੈ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਲੈ ਗਏ। ਉਹ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਨੂੰ ਐਮਓ 6 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ
4 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੇਸ ਹੈ। ਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ
4 ਨੇ ਕਾਰ ਦੀ ਖੋਜ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 10 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ 4 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ 05.12.2001 ਨੂੰ, ਬਲਕਿ 30.12.2001 ਨੂੰ ਵੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 30.12.2001 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। 4 ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸੀ
ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੋਰਡ ਐਫ਼ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਸ਼ਰਤ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣਾ, ਏ 4 ਨੂੰ ਉਸ ਘਿਨਾਉਣੇ ਵਰਤਾਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਮੂਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ।

ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ।

<u>ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 5 (5)</u>

ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮ 07.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਏ 3, ਏ 9 ਅਤੇ ਏ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ. ਉਹ ਰਿਹਾ ਹੈ
10 ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ 05.12.2001 ਨੂੰ ਹੈ। 3 ਨੇ ਉਸਨੂੰ 5 ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11) ਨੇ ਸੋਂਥਿਲ ਕੁਮਾਰ-ਏ 1 ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਏ 5 ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 30.12.2001 ਨੂੰ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਦਿਨ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਏ 9 ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ. 9 ਨੇ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ। 9 ਨੇ 5 ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ
ਬਾਈਕ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ਏ ਪ੍ਰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਇਸ ਦਾ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਚਾਬੀ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੪ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਚਾਬੀ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੁਆਰਾ ਏ 3 ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਆਟੋ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ
ਕੁੰਜੀ 5 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੰਦਭਾਗੇ ਦਿਨ, 01.01.2002 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਏ 5 ਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ. ਉਹ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਬੈਗ ਸੀ
ਉੱਥੇ ਬਾਈਕ ਵਿਚ. ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਫਿਰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 5 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੱਪੜਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏ ੫ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਨੇ ਏ ੩ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਲਈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 3 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਏ 1 ਇੱਕ ਵੀਆਈਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਏ 5 ਹੀ ਉਸ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ (ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ). ਉਹ 30.12.2001 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੇ ਨਾਲ 5 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ
ਫੈਕਟਰੀ। 3 ਨੇ 5 ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਤਿਆਰ ਹੈ। 3 ਅਤੇ 5 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ 9 ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਹ 30.12.2001 ਨੂੰ ਜ਼ੈਨ ਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾ ਰਹੇ 5 ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ-
ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਕਾਰ ਆਈ। ਉਸੇ ਵਿੱਚ, 5 ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ
ਲੋਕ ਟਿਫਿਨ ਪਾਰਸਲ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਏ6, ਏ15 ਅਤੇ ਏ7 ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। 31.12.2001 ਨੂੰ, ਦੁਪਹਿਰ 12 ਵਜੇ ਤੱਕ, 9 ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 01.01.2002 ਨੂੰ, 5 ਨੇ 11 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਤ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਨੇ ਏ ੫ ਨੂੰ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਏ 5 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਧੋਤੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਏ 5 ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਰਵਾਨਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। 5, ਜਿਸ ਨੂੰ 18.03.2002 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ [ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ], ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮਾਰੂਤੀ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਐਮ.ਓ.9 ਨੰਬਰ 1000 --7484, ਸਥਾਨ (ਫੈਕਟਰੀ) ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਵੀ। ਮਾਰੂਤੀ ਓਮਨੀ ਵੈਨ-ਐਮਓ9 ਵੈਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 3 ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਏ 5 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਲੱਭੇ ਗਏ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਬਲਕਿ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ. ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੨੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਜੋ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਗਿਆਨ

ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ,

ਬਿ

ਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ. ਪੀਡਬਲਯੂ 44 ਦਾ ਸਬੂਤ ਜੋ ਇੱਕ ਮਾਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੀ ਅਤੇ ਏ 5 ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਦਾ ਗਵਾਹ ਸੀ
5 ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਲਿੰਕ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 10 ਅਤੇ 11 ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, 34 ਨੇ 5 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ
30.12.01 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ.
6, 7, 8 ਅਤੇ 11

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਬੂਤ ਹਨ? ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ - ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 4, ਏ 6 ਅਤੇ ਏ 11 ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸਨ 05.12.2001 ਨੂੰ 3 ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇ ਵਜੋ। ਉਹ ਏ ੩ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏ ੯ ਜੋ ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ
ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਏ 4, ਏ 6 ਅਤੇ ਏ 11 ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 11, ਏ 9 ਹਨ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 01.01.2002 ਨੂੰ, 9 ਨੇ 10 ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਇਆ
ਗੋਲਡਨ ਰੰਗ ਦੀ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਦੇ ਨਾਲ। ਰਾਤ 8 ਵਜੇ ਤੱਕ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ
9 ਦੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਏ ੬ ਅਤੇ ਏ ੧੧ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਏ 6 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੇਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 01.01.2002 ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਗੇਟ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। 10 ਅਤੇ 11 ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਦੂਰ। ਉਹ ਧਮਕੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਦੇ ਡਰਨ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ 6
ਦੁਆਰਾ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਏ 6, ਏ 7 ਅਤੇ ਏ 11 ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਫੈਕਟਰੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏ6, ਏ7, ਏ8 ਅਤੇ ਏ11 ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਲਾਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ 18 ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੈ
ਵੈਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨੰ. 22-8853. ਉਸਨੇ ਦੇਣ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵੈਨ ਤੋਂ ਏ 9 ਤੱਕ. ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 01.01.2002 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਏ9 ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 2.01.2002 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 30.03.2002 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਸਾਥੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 11, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਏ 6 ਅਤੇ ਏ 11 ਨੂੰ ਵੀ ਦੋ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ
ਉਹ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ 05.12.2001 ਨੂੰ 3 ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਏ ੩ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਏ ੯ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਦੇਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਆ ਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਉਹ
ਏ 6 ਅਤੇ ਏ 11 ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ.

ਉਸਨੇ 11 ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ 30.12.2001 ਨੂੰ ਐਮ.ਕੇ. ਬਾਲਨ ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 30.12.2001 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਈ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਏ5 ਨਾਲ ਆਏ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 6 ਅਤੇ 7 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ।

ਹੁਣ ਆਓ ਉਪਲਬਧ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ। ਪੀਡਬਲਯੂ 21 ਇੱਕ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ (ਪੁਲਿਸ) ਹੈ। ਉਸਨੇ 01.01.2002 ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੫ ਦੇ ਨਾਲ ਬੀਟ ਟਿਕਟਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹੀ ਮਾਰੂਤੀ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਤੇ 35 ਚਲੇ ਗਏ ਵੈਨ ਨੂੰ। ਉਸਨੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਡਰਿੰਕ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਮਨਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ੱਕ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੈਨ ਦੀ ਅੰਦਰੋਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਪਰ ਉੱਥੇ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। ਉਸਨੇ ਪੀ ੧੦ ਬੀਟ ਟਿਕਟ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਏ6, ਏ7 ਅਤੇ ਏ11 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਟੀਆਈਪੀ ਰਾਹੀਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਪੀ 11 - ਡਿਊਟੀ ਬੁੱਕ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ.

114. 35 ਉਹ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ 21 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ 01.01.2002 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 21 ਨਾਲ 24:00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਮੇਲਪੱਟੀ, ਪੋਨੱਪਾ ਸਟ੍ਰੀਟ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਮੇਲਪੱਟੀ, ਪੋਨਾਪਾ ਮੁਡਾਲੀ ਸਟਰੀਟ ਵਿਖੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸਸਕਾਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ)। ਉਹ ਨੰਬਰ ਵਾਲੀ ਮਾਰੂਤੀ ਗੱਡੀ ਲੱਭਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਲਪੱਟੀ ਵਿੱਚ -22-8853 ਨਿਊ ਸਟ੍ਰੀਟ। ਉਹ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਾਹਨ ਪੇਰੰਬੁਰ ਕਬਰਸਤਾਨ ਅਤੇ ਸੋਡੀਅਮ ਲੈਂਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਸੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੀ ੨੮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਬੁੱਕ ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਵੀ ਉਸਦੀ ਬੀਟ ਬੁੱਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏ6, ਏ7, ਏ8 ਅਤੇ ਏ11 ਦੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਵੈਨ ਦੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਐਮਓ ੭ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਟੀਆਈਪੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ 10 ਨੇ 6, 7, 8 ਅਤੇ 11 ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ 01.01.2002 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਰੰਗ ਦੀ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੁਆਰਾ ਐਮਓ 7 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਾਰ ਹੈ ਉਹੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ। 22--8853. ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪੀਡਬਲਯੂ 35 (ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ) ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 6, ਏ 7, ਏ 8 ਅਤੇ ਏ 11 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏ 3 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਿਤੀਗਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 10 ਅਤੇ 11 ਦੀ ਗਵਾਹੀ

ਸਬੂਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ

ਸਾਥੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਮਨਘੜਤ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਸੰਭਵ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ।

6 ਨੂੰ 19.03.2002 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੀ ੧੬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੨੭ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮਾਰੂਤੀ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ
ਨਹੀਂ। ਟੀਐਨ -0343 ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ 37 ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਨੂੰ ਖੁਦ ਐਮਓ 8 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ
ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

7 ਨੂੰ 20.03.2002 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ
ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜੋ ਕਿ 38 ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੪੨ ਇੱਕ ਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ,
ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸਟੀਲ ਦੀ ਖਾਟ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਗਈ। ਇਸ ਨੂੰ 11 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੀ ੩੮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ ੪੨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੪ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੧ ਨੇ ਵੀ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖਾਟ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਬੂਤ
ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਪਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ
ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੇਨ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸਟੀਲ ਦੀ ਖਾਟ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 21 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 35 ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਸਕਾਰ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੌਜੂਦ ਚਾਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

8 ਨੂੰ 22.03.2002 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 23 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਵਾਹ, ਪੀ 14 ਹੈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਿੱਸਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੫ ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਚਾਰੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਨੇੜੇ 01.012002 ਨੂੰ ਐਮ.ਓ.7 ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ।

ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਨੇ ਏ ੧੧ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਇਹ ਹੈ
ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ 11 ਨੇ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਪਰੇਡ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਪੀ53-ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਫਿਲਿਪਸ ਸਟੀਰੀਓ ਕੈਸੇਟ ਰਿਕਾਰਡਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪੀ 54-ਮਹਾਯਾਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਮਓ 2 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣ ਲਈ, 46, ਮਾਲੀਆ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਟੇਪ-ਰਿਕਾਰਡਰ ਨੂੰ ਏ 11 ਦੇ ਜੀ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ 21 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 35, ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੇ 01/02.01.2002 ਨੂੰ ਕਬਰਸਤਾਨ ਨੇੜੇ ਏ 11 ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਐਮਓ 7 ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਐਮ.ਓ.7 ਉਹ ਵੈਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਕਟਰੀ। ਇਹ ਗੋਲਡਨ ਕਲਰ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨੰਬਰ 100 ਹੈ।

ਇੱਕ 228853। ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਏ11 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 30.12.2001 ਤੋਂ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਸਕਾਰ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ-ਪੀਡਬਲਯੂ 21 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 35 ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਧਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੋਸਾ। 10 ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੌਜੂਦ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ 11 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ

05.12.2001 ਨੂੰ 3 ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿਖੇ। ਇਹ ਉਸ ਦਿਨ ਹੈ ਜਦੋਂ 3 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨੇ ਪਏ।

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

32 (ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ) ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਅਲੀ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਏ ੩ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੩ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਏ 6, ਏ 7, ਏ 8 ਅਤੇ ਏ 11 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ.

14

ਏ 14 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉੱਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ. ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 14 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਰਿਕਵਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਏ ੧੦ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਏ ੧੦ ਨੂੰ ਵੀ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕੈਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਏ ੧੪ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾ 33 ਵਿਚ ਏ-10 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਟੈਸਟ ਆਈਡੈਂਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਰੇਡ 'ਚ ਏ-10 ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਏ ੧੪ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ।

15

123. 15 2013 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 828 ਵਿੱਚ ਇਕਲੌਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ।

124. ਅਗਵਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਨੇ ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਏ 15 ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 44 ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਮੁਥੂ) ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ।

ਰੇਕੂ)। ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਿੱਸਾ 50 ਹੈ। 44 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,

ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸ਼ਨ ਹੀਰੋ ਹੋਂਡਾ ਨੰਬਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। - 05--6475. ਪੀਡਬਲਯੂ 88 ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ
ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਸਟ੍ਰੀਟ, ਭਾਰਤੀ ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਘਰ ਦਾ ਕੰਪਲੈਕਸ ਅਤੇ ਜੁੱਤੀ ਵੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੬੭ ਨੇ ਪੀ ੫੧ ਮਹਾਜ਼ਰ ਤਹਿਤ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਐਮਓ 10 ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੁੱਤੀ ਐਮਓ 1 ਹੈ. ਨਿਆਂ
ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੇ ਐਮ.ਓ ੧ ਜੁੱਤੀਆਂ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। [1 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੁੱਤੀਆਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ
ਸੀ.ਬੀ.ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ. ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ)। ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 10
ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਏ ੯ ਇੱਕ ਅੰਬੈਸਡਰ ਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਅਕਬਰ ਤੋਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਫੈਸ਼ਨ ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਨੇਵੀ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਏ ੯ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। 10 ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ
ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ। ਉਹ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਐਮਓ ੧੦ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।

125. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 15 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਅਕਬਰ ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 48 ਉਕਤ ਅਕਬਰ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਹੀਦ ਅਕਬਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਕ ਫੈਸ਼ਨ ਮੋਟਰ ਬਾਈਕ ਹੀਰੋ ਹੋਂਡਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਫਾਈਨਾਂਸਰ ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ।
ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰ. -04--1878 ਨੀਲਾ ਰੰਗ। ਡੀ ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਲੈਂਦਾ ਸੀ
ਉਸ ਦੀ ਗੱਡੀ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ, ਨਵੰਬਰ, 2001 ਦੌਰਾਨ, ਉਕਤ ਵੇਣੂ (ਪੀਡਬਲਯੂ 10) ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਵਾਹਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਆਰਸੀ ਬੁੱਕ ਫਾਈਨਾਂਸਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਕਤ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਆਰਸੀ ਦੀ ਪੀ 58 ਫੋਟੋਕਾਪੀ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਉਹ ਉਸ ਮੋਟਰ ਬਾਈਕ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵੇਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈ
ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਵਾਹਨ ਦੇਖਿਆ, ਉਸ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਉਕਤ ਮੋਟਰ ਬਾਈਕ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਮੋਟਰ ਬਾਈਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਮਓ ੧੦ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕ੍ਰਾਸ ਵਿਚ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਈਕ ਦੇ ਵ੍ਹੀਲ ਬੇਸ ਅਤੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ. ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਫ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫਾਈਨਾਂਸਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। 10 ਨੂੰ 10 ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਵਾਹਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਹੈ। ਟੀ.ਐਨ.-8-6785 ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.48 ਜਿਸ ਵਾਹਨ ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਏ.9 ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਏ.3 ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਹਨ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਨੰਬਰ 10 ਹੈ। -04--1878. ਪੀਡਬਲਯੂ 48 ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਵਾਹਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ
ਉਕਤ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਵਿਚ ਵਾਹਨ ਦਾ ਨੰਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਮਓ 10 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਵਾਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 48 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਾਹਨ ਹੈ. ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 9 ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, 10 ਨੇ ਇਸਨੂੰ 9 ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਉਹ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਹੈ ਜੋ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਏ ੧੫ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੁੱਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਸਬੂਤ ਏ 15 ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ.

16

126. 11 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਜੋ 30.12.2001 ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਾਸ ਵਿਚ, ਉਹ ਏ 16 ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ. ਪਰ ਉਹ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਏ 16 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 47 ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਲੀਵਾਕਮ ਵਿਖੇ ਘਰ ਤੋਂ ਕਾਲਾ ਬੈਗ, ਸੈੱਲ ਫੋਨ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। 56 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਿੱਸਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੰਬਰ 110/57, ਨਹਿਰੂ ਨਗਰ, ਵਿਲੀਵਾਕਮ ਵਿਖੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੈਨਾਸੋਨਿਕ ਸੈੱਲ ਫੋਨ, ਚਾਰਜਰ ਵਾਲਾ ਸਿਮ ਕਾਰਡ, ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਕੈਰੀ ਬੈਗ, ਨੌਂ ਫੁੱਟ ਲੰਬਾ ਪੀਲਾ ਰੰਗ ਦਾ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਰੰਗੀਨ ਨਾਈਲੋਨ ਰੱਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਚੇਨ। ਇਹ ਚਾਕੂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਤਾਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਏ 16 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਏ ੧੬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਤਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਏ 16 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 17 (17)

ਏ ੧੭ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ 30.12.2001 ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ 01.07.2002 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਅਗਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾਕਰਤਾ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਏ 12 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ, ਧਾਰਾ 109 ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਆਈਪੀਸੀ - ਏ 3 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਤਹਿਤ ਏ ੧੮ ਨੂੰ

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ. ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਕਰੀਬੀ ਸਾਥੀ ਸਨ।

ਬਾ

ਰ੍ਹਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਏਡੀਐਮਕੇ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੀਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਗੁੰਡੇ ਸਨ।
ਨਵੰਬਰ 2001 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ
ਦੋਸ਼ੀ, ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ (ਏਡੀਐਮਕੇ ਦੀ ਨੇਤਾ) ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਤੀਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਾਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਪਾਰਟੀ)। ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਤੀਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ
ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਜਿਸ ਲਈ ਤੀਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਏ 1 ਤੋਂ ਏ 3 ਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਕਿਵੇਂ ਲਏ ਜਾਣ। 30.12.2001 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਇਆ ਸੀ
ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਇਸਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ)। ਉਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 34 ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ; ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਸੀ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਚੇਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਾਟ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 16 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਇਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 01.01.2002 ਨੂੰ, ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ,
ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਚ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ
ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਹਿਲੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਟੇਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਰਿਕਾਰਡਰ। ਦੋਸ਼ੀ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 09 ਵਜੇ,

ਈ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ,
ਦੋਸ਼ੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੨ ਤੋਂ ਝੂਠਾ ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਏ 12 (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 12) ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 12 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 419, 420 ਅਤੇ 387 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਏ -12 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿੱਚ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਹੋਰ ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ:

ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਐਂਗਲੋ-ਇੰਡੀਅਨ ਔਰਤ ਸੀ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਸੀਆਰਪੀਸੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਪੀ 65 ਦੇ ਅਧਿਐਨ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸੀ

ਭਾਰਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹਿਣਾ। ਉਹ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ। ਪੀ 65 ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਘਾਟੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਚਾਲਾਕ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤਾ

ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲੇ ਮੁਲ਼ਜ਼ਮ ਦੇ ਚਾਲਾਕ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ।

ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਇਆ।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ 12ਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਵਾਂਗ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ

ਉਸ ਦੇ ਚਾਲਾਕੀ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੀਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਾਲ ਸੈੱਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2 ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਾਲਾਕ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ, ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੱਪੜੇ ਬਦਲਣ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣਦੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ

ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਸੁਧਾਰਦੀ ਸੀ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਰੱਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ

ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਪਤੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ

ਉਹ ਦੁਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਉਹ ਤਾਮਿਲ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਏ ੧੨ ਨੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ ੩੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਜਾਂ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਏ ੧੨ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਚੌਥੇ ਦੋਸ਼ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਧਾਰਾ 419, 420 ਅਤੇ 387 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਨਾਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਲੱਭਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ

ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਏ 419 ਅਤੇ 420 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਸਨ।

12 ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੰਗਤਾ ਅਧੀਨ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਏ ੧੨ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੋ ਭਾਵੇਂ ਪਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਹੋਵੇ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਏ 12 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ 12 ਇਸ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਕੰਮ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੋਨ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ੜ੍ਹੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਏ ੧੨ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ
ਏ ੩ ਦੇ ਧਾਰਾ ੩੧੩ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ ੩ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ ੩ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ
ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਈ ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਏ 3 ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗੁੰਡੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੌਲਤ, ਏ3 ਤੱਕ ਵੀ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਨੂੰ 'ਖਰੀਦ' ਰਹੀ ਹੈ
ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਭਿਆਨਕ ਹੈ. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਦੋਸ਼ ਐਫ਼ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਏ 1 ਤੋਂ ਏ 3 ਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ। 1 ਅਤੇ 2 ਹਨ
ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 387, 365 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 364 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 201. ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302, 347 ਅਤੇ 387 ਦੇ ਤਹਿਤ ਠੋਸ ਅਪਰਾਧ ਹੋਣਗੇ।

<u>ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਨਜ਼ਰ; 12 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ</u>

134. ਪਹਿਲਾ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਨਵੰਬਰ 2001 ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, 30.12.2001 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 01.01.2002 ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਚਾਰਜ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਏ ੧ ਤੋਂ ਏ ੧੮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ ਅਸਲ ਅਗਵਾ ਬਾਰੇ ਹੈ (ਇਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ)। ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਗਵਾ ਏ4, ਏ7, ਏ10, ਏ11 ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਏ 14, ਏ 15, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਇੱਕ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 14 ਹੈ। 7484। ਏ ੧੫ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹੀਰੋ ਹੋਂਡਾ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ
ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ
ਉਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਏ1 ਤੋਂ ਏ3, ਏ5, ਏ6, ਏ8, ਏ9 ਅਤੇ ਏ13 ਤੋਂ ਏ18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। 105555। ਏ 12 ਅਤੇ ਏ 13 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 387 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ।
ਲੋਹੇ ਦੀ ਚੇਨ ਅਤੇ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਖਾਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ 16 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।
ਚੌਥਾ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਅਤੇ ਉਕਸਾਵੇ 'ਤੇ, 12 ਨੇ 3 ਨਾਲ ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਕੇ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਆਓ
ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੋ-12. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਏ ੧੨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 419, 420 ਅਤੇ 387 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪੰਜਵਾਂ ਦੋਸ਼ ਉਕਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 01.01.2002 ਨੂੰ, ਏ 3, ਏ 4, ਏ 6 ਤੋਂ ਏ 8, ਏ 10, ਏ 11 ਅਤੇ ਏ 14 ਤੋਂ ਏ 18 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ
ਗਰਦਨ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਰੱਸੀ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਖਤ ਕਰਨਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏ1, ਏ2, ਏ5, ਏ9, ਏ12 ਅਤੇ ਏ13 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਤਹਿਤ ਕਤਲ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਹੈ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347 ਅਤੇ 364 ਵਿੱਚ ਏ 3 ਤੋਂ ਏ 11 ਅਤੇ ਏ 13 ਤੋਂ ਏ 18 ਅਤੇ ਏ 1, ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 12 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 347 ਅਤੇ 364 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਚਾਰਜ ਸੀ

ਏ8, ਏ10, ਏ11 ਅਤੇ ਏ13 ਤੋਂ ਏ18 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਤਹਿਤ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਇੱਕ ਰਾਜਮਨੀ ਚੇਟੀਅਰ ਦੀ ਦਿਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?

ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਬੀ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਏ ੧ ਤੋਂ ਏ ੩ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਚੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਏ 1 ਤੋਂ ਏ 18 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏ 1 ਤੋਂ ਏ 3 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਏ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ, ਸੀ
4, 6 ਤੋਂ 8, 10, 11 ਅਤੇ 14 ਤੋਂ 18। ਇਹ 1, 2, 5, 9, 12 ਅਤੇ
ਏ 13, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ
ਉਕਸਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਹੈ
ਖਿਡਾਰੀ ਅਤੇ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਮੁੱਖ ਖਿਡਾਰੀ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ
ਜਾਂ ਉਹ ਗਲਤੀਆਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬੰਦੂਕ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ "ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ".

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਲੱਭਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਏ 5 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਵੇਂ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਦਕਿ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ. ਹੋਰ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਏ ੧ ਅਤੇ ਏ ੨ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। 12 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ,
ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 419, 420 ਅਤੇ 387 ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏ ੧ ਅਤੇ ਏ ੨ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਉਪਜ ਸੀ

ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਏ 5 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ 5 ਵੇਂ ਦੋਸ਼ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਉਕਤ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ (ਪੈਰਾ ਦੇਖੋ-ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ 167)। ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏ 3, ਏ 4, ਏ 6, ਏ 7, ਏ 8, ਏ 9, ਏ 10, ਏ 11, ਏ 14, ਏ 15, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ, ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 109 ਵੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਸੀ।
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਸੰਤੁਲਿਤਤਾ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਹੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੋਜ ਨੂੰ 5 ਵੇਂ ਚਾਰਜ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 167 ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਖਿਡਾਰੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ
ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3. ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ 12 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ, ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਤੱਥ ਤੋਂ ਭਟਕ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਏ 3 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੮ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ੫ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੂਹਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ
ਐਫ ਨੇ ਅੱਗੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਏ ੧ ਅਤੇ ਏ ੨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

"120. ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। —

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧ,

2 [ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਕੈਦ] ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਇਸ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ।

ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ
ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ
ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਹੇਠ ਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ, ਉਹ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਕਤ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਉਣਾ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਵਿਕਲਪਕ ਖਰਚੇ। ਉਕਸਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਕਸਾਉਣ ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਦੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਕਸਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਏ1, ਏ2, ਏ5, ਏ9, ਏ12 ਅਤੇ ਏ13 ਖਿਲਾਫ ਪੰਜਵਾਂ ਦੋਸ਼ ਲੱਗੇਗਾ।
ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਚਾਰਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2008 ਵਿੱਚ ਏ 5 (ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. 5 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵੈਨ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ, ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਈ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ।

6 ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ

21 ਅਤੇ 35 ਨੇ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ 6 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਰੇਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ
ਓਮਨੀ ਵੈਨ ਅਤੇ ਏ ੬ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ੩ ਹੋਰ ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਸਕਾਰ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ
ਸਸਕਾਰ ਦੇ ਤੱਥ
ਸਰੀਰ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 19 ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ
ਏ 6 ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
01.01.2002 ਨੂੰ ਸਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲਗਭਗ 8 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਮਓ 14 ਫੋਟੋ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੇਸ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਉਪਲਬਧ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਾਥੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੇ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਏ 6 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। 05.12.2001 ਨੂੰ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 6 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ,
30.12.2001 ਅਤੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, 01.01.2002 ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ
ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ 6 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਮਓ 8 ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 24 ਨੇ "ਏ 8 ਦੀ ਪਛਾਣ ਏ 6 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ"। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ
ਇਹ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

<u>ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਕਰਨਾ, ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਨਾ</u>

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ 30.12.2001 ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਮੋਂਦੀਹੁਰ ਵਿਖੇ ਫੈਕਟਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩੪ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ
ਕਿ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਏ 3 (ਪੀ 27) ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਤਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਏ 16 ਏ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ
ਨਾਈਲੋਨ ਦੀ ਰੱਸੀ ਅਤੇ ਚੇਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਿੱਥੇ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿਓ। ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਯੋਜਨਾ ਨੇ ਕੀਮਤੀ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪਸ ਡੇਲਿਟੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਕੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ।

ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਓ ਕਿ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਤਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਵਾਕਾਰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੇਸਹਾਰਾ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ

ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡਬਲਯੂ.ਬੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ। v. ਇੱਕ ਮੀਰ ਮੁਹੰਮਦ ਉਮਰ 27 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

13. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬੀ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮਹੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ। ਜੇ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਅਗਵਾ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਪੀੜਤ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀ
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ (ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਨਹੀਂ) ਦਾ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੪ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਏਆਈਆਰ 2001 ਐਸਸੀ 1436 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ
ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ
ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਡਬਲਯੂ.ਬੀ.ਵੀ. ਮੀਰ ਮੁਹੰਮਦ ਰਾਜ ਉਮਰ
(ਸੁਪਰਾ)। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੪ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਸਟਿਸ ਕੇ.ਟੀ. ਥਾਮਸ ਰਾਹੀਂ ਕੀ ਕਿਹਾ:

"19. ਅਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕੁਝ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ
ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ
ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਨੁਮਾਨ[ਸੋਧੋ]

---

27 (2000) 8 382

20. ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਡਬਲਯੂ.ਬੀ. ਬਨਾਮ ਮੀਰ ਮੁਹੰਮਦ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਮਰ [(2000) 8 ਐਸਸੀਸੀ 382 : 2000 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 1516] ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ੁਬੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਨੁਮਾਨ, ਕਿ ਸਾਰੇ
ਕਤਲ ਲਈ ਅਗਵਾਕਾਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਗਵਾਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਭਾਵ, ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਸਤਾ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤਿਅੰਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਆਦਿ।

21. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਕਸਰ ਕੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਜੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਭਾਰਤ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ
ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਬੇਕਸੂਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ ੩੯੭ ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਵਧਿਆ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ ੩੪੭ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਨਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੪੭ ਅਤੇ ੩੯੭ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਨਾਲ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਭਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੋਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ/ ਕੈਦ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। <u>ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂ.ਬੀ.</u> (ਸੁਪਰਾ) ਇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

34. ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਏ ਸਨ

ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਇਕੱਲਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਏ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕਤਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਤਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ
ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਉਹ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਮਹੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਹਿਰਾਸਤ।

ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਵਾਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਸ਼ਿਕਾਰ, ਜੇ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਮ ਅਨੁਮਾਨ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ
ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਲੜਕੇ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਅਗਵਾਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ.

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: "ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤੱਥ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਉਸ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਾਜਬ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕੁਝ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ
ਤੱਥ, ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 4, 11, 16 ਅਤੇ 17 ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਏ 12 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਏ 4 ਤੋਂ ਏ 18 ਦੇ ਗੁੰਡੇ ਸਨ
3. ਅਸੀਂ 6, 11 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 11 ਦੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਵੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਥੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ। ਦੁਆਰਾ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ, ਭਾਵ ਸਾਥੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। 10 ਦਾ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ 11 ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਉਣ ਲਈ। ਕਤਲ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਹੀ ਸੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ।

ਏ 15 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਾਥੀ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨਾਲ ਅਗਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਕਾਰਾਂ ਵੀ ਸਨ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ 30.12.2001 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੈਦ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ। ਤੋਂ
ਮਾਰੂਤੀ ਜ਼ੈਨ, ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੁਆਰਾ ਵੇਖੇ ਗਏ ਸਨ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 11 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ, ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਏ 15 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਏ 5 ਅਤੇ ਏ 7 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜੋ ਫੈਕਟਰੀ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 30.12.2001 ਨੂੰ ਟਿਫਿਨ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਏ ਸਨ।

146. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏ 4, ਏ 11, ਏ 15, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 365 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਜੋ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ।

147. ਪੀਡਬਲਯੂ 3, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 30.12.2001 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵੈਨ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਆਇਆ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 15 ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੋਈ। ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

148. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 3, 5, 6 ਅਤੇ 8 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਕਸਾਉਣ ਨੂੰ ਉਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏ ੧ ਅਤੇ ਏ ੨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਕਸਾਉਣਾ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਉਦੋਂ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. 3 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਸਪੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਘਰ ਦੀ ਭਾਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਿੱਥੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਅਗਵਾ। ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਮ ਹੇਠ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਬਲਕਿ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 32, ਪੀਡਬਲਯੂ 33, ਪੀਡਬਲਯੂ 36 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 8 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ.

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ 7 ਅਤੇ ਏ 14 ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ
7 ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਹ 05.12.2001 ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੦ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੀ
ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ. ਉਹ ਅੱਗੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

01.01.2002 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ
ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 21 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 35, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਏ ੭ ਅਤੇ ਏ ੧੪ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 3,
ਏ 5, ਏ 6 ਅਤੇ ਏ 8 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਸੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
109. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਏ 7 ਅਤੇ ਏ 14 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਧਾਰਾ 365 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਏ ੧੪ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 364।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀ (ਵਿਲੀਅਮ) ਸਲਾਨੀ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇਖੋ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਏਆਈਆਰ ਰਾਜ
1956 ਐਸਸੀ 116. ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਈ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੇ ਮੂੰਹ ਰਾਹੀਂ ਸਬੂਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ 31.12.2001 ਨੂੰ, 10 ਨੇ 5, 6, 7, 8, 11 ਅਤੇ 14 ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 10 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 5, 6, 7, 8, 11 ਅਤੇ 14 ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

4, 7, 11, 14, 15, 16 ਅਤੇ 17 ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੫ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਏ 3, ਏ 5, ਏ 6 ਅਤੇ ਏ 8 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 365 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੬੪ ਤਹਿਤ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਟੈਚ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਲੱਖਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 149 ਦੇ ਨਾਲ 5 ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜਾਂ ਜੇ ਵਿਕੀਰਿਅਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲਈ ਧਾਰਾ ੩੬੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਸਲ ਅਗਵਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਧਾਰਾ 364 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 149 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 120 ਜਾਂ 149 ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਲੱਭੇ ਗਏ ਹਨ

ਧਾਰਾ 365 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਅਗਵਾ 30.12.2001 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਆਵਾਜਾਈ ਹੈ. ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਰਸਤੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਾਂ ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਗਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਗਵਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ 365 ਦੋਵੇਂ। ਅਗਵਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ 365 ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਹੈ)। ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 365 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 365 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ/ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਤਰ

ਧਾਰਾ 364 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਅਗਵਾ ਵਜੋਂ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 109 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ

ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਏ 4, ਏ 11, ਏ 15, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਵਾਂਗੇ

ਜੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਾਂਗੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਧਾਰਾ ੩੬੪ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ੧੦੯ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਗੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 5, 6, 7, 8, 11 ਅਤੇ 14 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 10 ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ

ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ,

ਜਦੋਂ ਉਹ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਏ 5, ਏ 6, ਏ 7, ਏ 8, ਏ 11 ਏ ਅਤੇ ਏ 14 ਮੌਜੂਦ ਸਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 347 ਅਤੇ 387. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ 30.12.2001 ਨੂੰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਭਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ. 4, 11,
ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੇ ਉੱਭਰਰਹੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਬੀ
ਅਗਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਏ 4, ਏ 11, ਏ 16 ਅਤੇ ਏ 17 ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਨੇ 30.12.2001 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੂੰ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਵੀ ਹੈ.
ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸੀ ਏ ਫੋਰਡ ਐਸਕਾਰਟ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਹੋਰ ਕਾਰਾਂ ਵੀ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਗਵਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਲਹਿਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੋ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਗਵਾ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੈਦ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ, ਅਗਵਾ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਏ 3, ਏ 5, ਏ 6, ਏ 7, ਏ 8 ਅਤੇ ਏ 14 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬਣਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਏ 5, ਏ 6, ਏ 7, ਏ 8, ਏ 11 ਅਤੇ ਏ 14 ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅਸੀਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ 14 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਰਿਕਵਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ,
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਏ 17 ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,
ਦੂਜਾ ਸਾਥੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਥੀ ਗਵਾਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ,
ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ
ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਤਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਤਲ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਰਅਸਲ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ. ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ।
71. ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2007/2017 ਅਤੇ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2009 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ
2017 ਦੇ 2007 ਅਤੇ 2017 ਦੇ 2009 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਬਾਕੀ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਗੇ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

